

СЛУЖ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧК

Makedonije

Skopje

Год 51

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно хрватскосрпски, словенечки, македонски, албански и унгарски јазици. — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Службата на општествено-информационо-за претплата, посебни изданија и огласи 608-3-291-2

Четврток, 27 јули 1972

БЕЛГРАД

БРОЈ 39

ГОД. XXVIII

Цена на овој број е 6 динари. — Претплата за 1972 година изнесува 270 динари. — Редакција: Улица Јована Ристича бр. 1. Пошт. Факс 226. — Телефони: централа 650-155; Уредништво 651-885; Служба за претплата 651-732; Комерцијален сектор 651 671.

381.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА РЕЗОЛУЦИЈАТА НА ГЕНЕРАЛНОТО СОБРАНИЕ НА ОРГАНИЗАЦИЈАТА НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ БРОЈ 2847 (XXVI) ЗА ЗГОЛЕМУВАЊЕ БРОЈОТ НА ЧЛЕНОВИТЕ НА ЕКОНОМСКИОТ И СОЦИЈАЛНИОТ СОВЕТ

Се прогласува Законот за ратификација на Резолуцијата на Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации број 2847 (XXVI) за зголемување бројот на членовите на Економскиот и социјалниот совет, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 98

21 јули 1972 година

Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА РЕЗОЛУЦИЈАТА НА ГЕНЕРАЛНОТО СОБРАНИЕ НА ОРГАНИЗАЦИЈАТА НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ БРОЈ 2847 (XXVI) ЗА ЗГОЛЕМУВАЊЕ БРОЈОТ НА ЧЛЕНОВИТЕ НА ЕКОНОМСКИОТ И СОЦИЈАЛНИОТ СОВЕТ

Член 1

Се ратификува Резолуцијата на Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации број 2847 (XXVI) за зголемување бројот на членовите на Економскиот и социјалниот совет, усвоена на 2026-та пленарна седница на Генералното собрание од 20 декември 1971 година во Њујорк, во пет оригинални примероци, од кои секој примерок се состои од пет автентични текстови на англиски, француски, руски, кинески и шпански јазик.

Член 2

Текстот на Резолуцијата во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик гласи:

RESOLUTION 2847 (XXVI)

ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 20 DECEMBER 1971

Enlargement of the Economic and Social Council
The General Assembly,

Recognizing that an enlargement of the Economic and Social Council will provide broad representation of the United Nations membership as a whole and make

РЕЗОЛУЦИЈА 2847 (XXVI)

УСВОЕНА ОД СТРАНА НА ГЕНЕРАЛНОТО СОБРАНИЕ НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ НА 20 ДЕКЕМВРИ 1971 ГОДИНА

Зголемување на Економскиот и социјалниот совет
Генералното собрание,

Увидувајќи дека зголемувањето на Економскиот и социјалниот совет ќе овозможи широка застапеност на членството на Обединетите нации

the Council a more effective organ for carrying out its functions under Chapters IX and X of the Charter of the United Nations,

Having considered the report of the Economic and Social Council,*)

1. Takes note of Economic and Social Council 1621 (LI) of 30 July 1971;

2. Decides to adopt, in accordance with Article 108 of the Charter of the United Nations, the following amendment the Charter and to submit it for ratification by the States Members of the United Nations:

„Article 61

1. The Economic and Social Council shall consist of fifty-four Members of the United Nations elected by the General Assembly.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, eighteen members of the Economic and Social Council shall be elected each year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.

3. At the first election after the increase in the membership of the Economic and Social Council from twenty-seven to fifty-four members, in addition to the members elected in place of the nine members whose term of office expires at the end of that year, twenty-seven additional members shall be elected. Of these twenty-seven additional members, the term of office of nine members so elected shall expire at the end of one year, and of nine other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly.

4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.*

3. Urges all Member States to ratify the above amendment in accordance with their respective constitutional processes as soon as possible and to deposit their instruments of ratification with the Secretary-General;

4. Further decides that the members of the Economic and Social Council shall be elected according to the following pattern:

- a) Fourteen members from African States,
- b) Eleven members from Asian States,
- c) Ten members from Latin American States,
- d) Thirteen members from western European and other States,
- e) Six members from socialist States of eastern Europe.

5. Welcomes the decision of the Economic and Social Council, pending the receipt of the necessary ratifications, to enlarge its sessional committees to fifty-four members.

6. Invites the Economic and Social Council, as soon as possible and not later than the organizational meetings of its fifty-second session, to elect the twenty-seven additional members from States Members of the United Nations to serve on the enlarged sessional committees; such elections should be in accordance with paragraph 4 above and should be held each year pending the coming into force of the enlargement of the Council.

7. Decides that, as of the date of the entry into force of the above amendment, rule 146 of the rules of procedure of the General Assembly shall be amended to read:

*) Official Records of the General Assembly, Twenty-sixth Session, Supplement No. 3 (A/8403).

како целост и дека Советот на тој начин ќе стане поефикасен орган во вршењето на своите функции, согласно со поглавјата IX и X од Повелбата на Обединетите нации;

Откако го разгледа извештајот на Економскиот и социјалниот совет до Генералното собрание,*)

1. Ја зема на знаење Резолуцијата на Советот бр. 1621 (LI) од 30 јули 1971 година;

2. Одлучува, во согласност со член 108 на Повелбата на Обединетите нации, да ја усвои следната измена во Повелбата и да им ја достави на ратификација на државите членки:

„Член 61

1. Економскиот и социјалниот совет го сочинуваат педесет и четири члена на Обединетите нации избрани од Генералното собрание.

2. Согласно одредбите на став 3, осумнаесет членови на Економскиот и социјалниот совет секоја година ќе се избираат за период од 3 години. Член на кој му истекува мандатот ќе може веднаш да биде повторно избран.

3. На првите избори по зголемување на членовите на Економскиот и социјалниот совет од дваесет и седум на педесет и четири, покрај деветте членови што се избираат наместо сние на кои им истекува мандатот кон крајот на таа година, ќе бидат избрани и натамошни дваесет и седум членови. Од овие дваесет и седум новоизбрани членови, на деветмината така избрани членови мандатот ќе им истече по една година, а на деветмината други членови по две години, во согласност со аранжманите на Генералното собрание.

4. Секој член на Економскиот и социјалниот совет ќе има еден претставник.*

3. Ги повикува сите членки што поскоро да ја ратификуваат гореспоменатата измена во согласност со своите уставни процедури и своите ратификациони инструменти да ги депонираат кај генералниот секретар;

4. Натаму одлучува дека членките на Советот ќе бидат избрани според следниот клуч:

- a) четиринаесет членки од афричките земји,
- b) единаесет членки од азиските земји,
- c) десет членки од латинскоамериканските земји,
- d) тринаесет членки од западноевропските земји и другите држави,
- e) шест членки од социјалистичките земји на Источна Европа.

5. Ја поздравува одлуката на Советот, до приемот на потребните ратификации, да ги прошири своите работни комитети на педесет и четири члена.

6. Го повикува Економскиот и социјалниот совет што поскоро, а не подоцна од организационите состаноци на своето педесет и второ заседание, да избере дваесет и седум дополнителни членови од членките на ООН кои ќе учествуваат во проширените работни комитети; такви избори треба да бидат во согласност со горниот став 4 и треба да се одржуваат секоја година во очекување да влезат во сила проширувањата на Советот.

7. Одлучува дека од датумот на влегување во сила на горниот амандман, правилото 146 од Правилата на процедурата на Генералното собрание треба да се измени и да гласи:

*) Службена документација на Генералното собрание, 26-то заседание, прил. бр. 3/A (8403).

»Rule 146

»The General Assembly shall each year, in the course of its regular session, elect eighteen members of the Economic and Social Council for a term of three years.«

„Правило 146

Генералното собрание секоја година во текот на своето редовно заседание ќе избере осумнаесет членки на Економскиот и социјалниот совет за период од три години.“

Член 3

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

382.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УСЛОВИТЕ ЗА ПРЕСТАНОК НА РАБОТАТА НА БОРЦИТЕ ОД НАРОДНООСЛОБОДИТЕЛНАТА ВОЈНА БЕЗ НИВНА СОГЛАСНОСТ

Се прогласува Законот за условите за престанок на работата на борците од Народноослободителната војна без нивна согласност, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 102
21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УСЛОВИТЕ ЗА ПРЕСТАНОК НА РАБОТАТА НА БОРЦИТЕ ОД НАРОДНООСЛОБОДИТЕЛНАТА ВОЈНА БЕЗ НИВНА СОГЛАСНОСТ

Член 1

На борец од Народноослободителната војна, по одлука на организацијата на здружениот труд, може да му престане работата во организацијата на здружениот труд без негова согласност кога ќе наполни 40 години пензиски стаж (маж) односно кога ќе наполни 35 години пензиски стаж (жена).

Во пензискиот стаж од став 1 на овој член се сметаат во еднократно траење периодите на посебниот стаж кои според прописите за пензиското и инвалидското осигурување се сметаат во пензискиот стаж во двојно траење.

Член 2

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

383.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УПОТРЕБА И ЗАШТИТА НА ЗНАКОТ И НАЗИВОТ ЦРВЕН КРСТ

Се прогласува Законот за употреба и заштита на знакот и називот црвен крст, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 82
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УПОТРЕБА И ЗАШТИТА НА ЗНАКОТ И НАЗИВОТ ЦРВЕН КРСТ

Член 1

Заради примена на Женевската конвенција за подобрување положбата на ранетите и болните во оружените сили во војна, на Женевската конвенција за подобрување положбата на ранетите, болните и бродоломниците на оружените сили на море и на Женевската конвенција за заштита на граѓанските лица за време на војна, од 12 август 1949 година (во понатамошниот текст: женевските конвенции), со овој закон се пропишуваат услови и начин на употреба и заштита на знакот и називот црвен крст во мир и во војна или во некој друг оружен судир.

Член 2

Знак на црвен крст е крст во црвена боја кој има четири еднакви краци на бело поле.

Член 3

Знакот на црвен крст може да се употребува како знак на заштита и како знак на припадност кон санитетска служба на оружени сили, кон здравствена служба односно кон организацијата Црвен крст на Југославија, само во случаите одредени со овој закон.

Црвениот крст на Југославија го употребува знакот на црвен крст и во согласност со женевските конвенции.

Црвениот крст на Југославија поблиску го уредува начинот на употреба на знакот на црвен крст во вршењето на својата дејност.

Член 4

Никој не смее да го употребува називот и знакот на црвен крст ако тоа право го нема според одредбите на овој закон и женевските конвенции.

Член 5

Само организацијата Црвен крст на Југославија, како домашна организација, има во Југославија право на називот црвен крст.

Член 6

Во мир знак на црвен крст можат да употребуваат односно да носат само:

1) персоналот, зградите, уредите, санитарскиот материјал, превозните и преносните средства на здравствените организации на здружениот труд (во понатамошниот текст: здравствената организација) односно на организационите единици на здравствените организации, што вршат служба на итна медицинска помош;

2) одредените места за укажување прва помош во населби, во организации на здружениот труд и во други организации и на комуникации, како и санитарскиот материјал и опремата што служат за укажување итна медицинска помош во случај на повреда при работата или при сообраќајни несреќи;

3) персоналот, средствата и материјалот на странски организации на Црвен крст кога во Југославија вршат дејност на Црвен крст.

Одобрење за употреба на знакот на црвен крст според став 1 точ. 1 и 2 на овој член дава Црвениот крст на Југославија.

Член 7

Во мир и во војна или во некој друг оружен судир знакот на црвен крст се употребува за означување и заштита на: персоналот, санитарските единици и установи, зградите, уредите, санитарскиот материјал и превозните и преносните средства (копнени, поморски и воздухопловни), што ѝ припаѓаат на санитарската служба на оружените сили на Југославија или на санитарската служба на оружените сили на други земји кога работат во Југославија врз основа на одобрење од Сојузниот извршен совет.

Член 8

Во војна или во некој друг оружен судир знакот на Црвен крст се употребува како знак на заштита на:

1) персоналот, зградите, уредите, санитарскиот материјал и превозните и преносните средства на Црвениот крст на Југославија наменети за пронаоѓање, собирање, пренесување и негување на ранети и болни или за спречување на болести, под услов да подлежат на законите и правилата што важат за припадниците на оружените сили;

2) персоналот, зградите, уредите, санитарскиот материјал и превозните и преносните средства на болниците што имаат својство на граѓанска болница;

3) персоналот, зградите, уредите, санитарскиот материјал и превозните и преносните средства во состав на санитарски служби на странски организации на Црвен крст или на други доброволни друштва за помош, кога по одобрење од Сојузниот извршен совет на територијата на Југославија вршат дејност во соработка со санитарската служба на оружените сили на Југославија, со здравствената служба или со Црвениот крст на Југославија, во согласност со југословенските и меѓународните прописи;

4) копнените, водените и воздухопловните санитарски транспорти (во понатамошниот текст: санитарски

тетскиот транспорт) што служат за пренесување на ранети, болни и немошни лица и родилки, како и на санитарскиот материјал.

Член 9

Својство на граѓанска болница, во смисла на овој закон и на Женевската конвенција за заштита на граѓанските лица за време на војна, може да има болница или друга здравствена организација одредена и организирана за укажување медицинска помош на ранети, болни, немошни и родилки во војна или во некој друг оружен судир, која во својот состав има стационар.

Надлежниот орган на собрание на општината со решеније одредува која болница или друга здравствена организација има својство на граѓанска болница во смисла на став 1 од овој член.

Член 10

Во војна или во некој друг оружен судир знакот на црвен крст, во согласност со одредбите на женевските конвенции, може да се употребува и за означување на санитарските зони и места и на зоните и местата на безбедноста, заради заштита на ранети и болни, немошни, стари лица, деца под петнаесет години, на брсмени жени и на мајки со деца под седум години, како и на персоналот на тие зони и места што работи на уредување, управување и укажување медицинска помош на лицата што се сместени во нив.

Санитарските зони и места и зоните и местата на безбедноста од став 1 на овој член ги одредува Сојузниот извршен совет.

Член 11

Црвениот крст на Југославија и соодветните странски организации на Црвен крст во војна или во некој друг оружен судир можат да го употребуваат својот знак на територијата на Југославија само како знак за означување на припадноста кон организацијата Црвен крст, освен во случаите предвидени во член 8 на овој закон кога знакот на црвен крст можат да го употребуваат и како знак на заштита.

Знакот за означување на припадноста кон организацијата Црвен крст мора да биде од релативно мали размери, за разлика од знакот за заштита, и не може да се става на лента околу рака ниту на покрив од зграда.

Член 12

Меѓународните организации на Црвен крст на кои им е дозволена дејноста на територијата на Југославија, како и нивниот персонал, имаат право на употреба на својот знак и назив во мир и во војна или во некој друг оружен судир.

Одобрење за вршење на дејноста од став 1 на овој член дава Сојузниот извршен совет.

Член 13

Персоналот што работи во здравствени организации на кои им е признаено својство на граѓанска болница, во војна или во некој друг оружен судир добива легитимација со своја фотографија и со втиснат сув жит, која служи како доказ дека работи во тие здравствени организации и во кое својство. Во легитимацијата мораат да бидат означени работите што тој персонал ги врши.

Во персоналот од став 1 на овој член се вбројува секое лице што во тие здравствени организации работи на пронаоѓање, собирање, пренесување, лекување или негување на граѓански и воени лица што се ранети, болни, нејакни или немошни, како и жени на пораѓање, или што врши административни или други работи во тие здравствени организации.

Член 14

Здравствените организации на кои им е признаено својство на граѓанска болница во војна или во некој друг оружен судир мораат да бидат обележени со знак на црвен крст.

Персоналот што работи во здравствените организации од став 1 на овој член, додека е на служба, мора да ја има при себе легитимацијата од член 13 став 1 на овој закон и на левата рака да носи лентата со знак на црвен крст и со отпечаток на жиг отпечен на влага.

Член 15

Санитетските транспорти, здравствените организации на кои им е признаено својство на граѓанска болница и нивниот персонал, санитарскиот материјал, уредите и превозните средства од чл. 6 до 8 на овој закон, како и зоните и местата од член 10 на овој закон, мораат да носат знак на црвен крст на видлив начин и на одредено место.

Персоналот од чл. 7 и 8 точ. 1 и 2 и член 10 на овој закон, кој има право на употреба на знакот на црвен крст во војна или во некој друг оружен судир, мора да има легитимација издадена од надлежен орган.

Член 16

Легитимацијата од член 13 и лентата од член 14 на овој закон ги издава надлежниот орган на собранието на општината, а ги чува здравствената организација на која ѝ е признаено својство на граѓанска болница. Легитимациите и лентите им се даваат на употреба на одредени лица во случај на избувнување на војна или на друг оружен судир.

Надлежниот орган на собранието на општината е должен да води евиденција за решенијата издадени во смисла на член 9 од овој закон, за легитимациите и лентите издадени на одредени организации од став 1 на овој член.

Член 17

Лице што ќе го изгуби својството од член 13 став 1 на овој закон, е должно да ѝ ги врати легитимацијата и лентата на здравствената организација во која работело.

Здравствената организација е должна да ги чува вратените легитимации и ленти.

Член 18

Со парична казна до 100 динари ќе се казни за прекршок:

1) одговорното лице во здравствената организација ако не се грижи знакот на црвен крст да се носи на видлив начин односно на одредено место (член 15 став 1);

2) одговорното лице во здравствената организација ако уредно не ги чува или не ги употребува издадените легитимации и ленти односно ако истите не им ги издаде на време на одредените лица (член 16 став 1).

Член 19

Со парична казна до 1.000 динари ќе се казни за прекршок:

1) поединец кој за време на службата не носи знак на црвен крст на видлив начин и на одредено место (чл. 7, 8 и 10);

2) поединец кој по престанокот на работата во здравствената организација не ги врати легитимацијата и лентата (член 17).

Член 20

Одредбите од овој закон согласно се применуваат и врз заштитата на знакот и називот Црвен полумесец и Црвен лав и сонце.

Член 21

Сојузниот извршен совет ќе ги пропише начинот и постапката за запознавање на населението на Југославија со текстот на женевските конвенции.

Член 22

Се овластува сојузниот секретар за народна одбрана да го пропише начинот за означување на санитарските единици и установи, на зградите, на санитарскиот материјал, на уредите и транспортните средства што се во составот на санитарската служба на оружените сили на Југославија и да ги одреди органите што ќе ги спроведуваат тие прописи.

Член 23

Се овластува сојузниот секретар за труд и социјална политика:

1) да го пропише начинот за означување на зградите на здравствените организации што укажуваат прва помош и итна медицинска помош, како и условите за означување на лицата, уредите, опремата и санитарскиот материјал наменети за укажување на итна медицинска помош (член 6 став 1 точ. 1 и 2);

2) да ги пропише местото и големината на знакот на црвен крст што го носат превозните средства наменети за укажување на итна медицинска помош (член 6 став 1 точка 1) и санитарските транспорти (член 8 точка 4);

3) да го пропише образецот на решението од член 9 став 2, образецот на легитимацијата и обликот на сувиот жиг од член 13 став 1 и образецот на лентата од член 14 став 2 на овој закон;

4) да го пропише начинот за водење евиденција за издадените решенија, легитимации и ленти (член 16).

Член 24

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за употреба и заштита на знакот и називот Црвен крст („Службен лист на СФРЈ“, бр. 49/66).

Член 25

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

384.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА БУЏЕТОТ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА 1972 ГОДИНА

Се прогласува Законот за дополнително на Законот за извршување на Буџетот на федерацијата за 1972 година, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 103
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН**ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА БУЏЕТОТ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА 1972 ГОДИНА****Член 1**

Во Законот за извршување на Буџетот на федерацијата за 1972 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 60/71) по член 10 се додава нов член 10а, кој гласи:

„Измена на намената и на височината на средствата во Буџетот на федерацијата за 1972 година за вршење на редовната дејност на органите на федерацијата и за нивните посебни намени, а во рамките на вкупните средства утврдени во буџетот на федерацијата за наведените намени, може да врши Сојузниот извршен совет, а во поглед на намената и височината на средствата предвидени за вршење на редовната дејност на Сојузната скупштина и за нејзините посебни намени — Административната комисија на Сојузната скупштина.“

Ако во текот на извршувањето на Буџетот на федерацијата за 1972 година се утврди дека средствата предвидени во буџетот за вршење на редовната дејност на органите на федерацијата и за нивните посебни намени нема да бидат во целост или делум, потрошени, Сојузниот извршен совет може да ги пренесе тие средства и во тековната буџетска резерва.“

Член 2

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

385.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

УКАЗ**ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ИЗМЕНИТЕ И ДОПОЛНЕНИЈАТА НА БУЏЕТОТ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА 1972 ГОДИНА**

Се прогласуваат Измените и дополненијата на Буџетот на федерацијата за 1972 година, што ги усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 96
21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

**ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА
НА БУЏЕТОТ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА 1972 ГОДИНА****Член 1**

Во Буџетот на федерацијата за 1972 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 60/71) во член 1 став 1 износот: „24.252.000.000“ се заменува со износот: „25.492.986.000“.

Во став 2 износот: „12.000.000.000“ се заменува со износот: „12.590.000.000“, а износот: „12.252.000.000“ — со износот: „12.902.986.000“.

Член 2

Во член 3 во Билансот на расходите и приходите на Буџетот на федерацијата за 1972 година, во оддел I. Расходи, се вршат следните измени:

1) во ставката Основна намена 07. Работа на сојузните органи и организации, во распоредната група 07-2 Средства распоредени во одреден износ, во распоредната подгрупа 07-2-2 — за посебни намени (освен за инвестиции), износот: „595.815.420“ се заменува со износот: „624.048.420“, во распоредната подгрупа 07-2-3 — за општи општествени потреби, износот: „163.251.870“ се заменува со износот: „163.419.870“, а износот: „1.230.546.390“ — со износот: „1.258.947.390“ на двете места;

2) во ставката Основна намена 08. Народна одбрана, во распоредната група 08-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „1.730.800.000“ се заменува со износот: „1.188.800.000“ на двете места;

3) во ставката Основна намена 10. Наменски дополнителни средства, во распоредната група 10-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „3.024.000.000“ се заменува со износот: „3.124.000.000“ на двете места;

4) во ставката Основна намена 14. Нестопански инвестиции, во распоредната група 14-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „239.603.000“ се заменува со износот: „241.202.000“ на двете места;

5) во ставката Основна намена 16. Враќање на давачки, средства за унапредување на пазарот на земјоделско-прехранбени производи и повластици во сообраќајот, во распоредната група 16-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „3.983.000.000“ се заменува со износот: „4.283.000.000“ на двете места;

6) во ставката Основна намена 17. Обврски по внатрешни и странски заеми, во распоредната група 17-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „361.850.000“ се заменува со износот: „365.850.000“ на двете места;

7) во ставката Основна намена 19. Буџетска резерва, во распоредната група 19-2 Средства распоредени во одреден износ, во распоредната подгрупа 19-2-21 — Текушта буџетска резерва, износот: „80.800.610“ се заменува со износот: „129.800.610“ на двете места;

8) во ставката Основна намена 21. Компензации во областа на земјоделството, во распоредната група 21-2 Средства распоредени во одреден износ, износот: „240.000.000“ се заменува со износот: „847.986.000“ на двете места;

9) во ставката Вкупно расходите, износот: „24.252.000.000“ се заменува со износот: „25.492.986.000“.

Во оддел II. Приходи во билансот на буџетот на федерацијата, се вршат следните измени:

1) во видот приходи 3. Такси, во формата на приходите 34 Конзуларни такси, износот: „40.000.000“ се заменува со износот: „50.000.000“, а износот: „170.000.000“ — со износот: „180.000.000“;

2) во видот приходи 4. Царини и посебни царински давачки, во формата на приходите 41, во потформата на приходите 411 Царини и посебни давачки, износот: „8.090.000.000“ се заменува со износот: „8.640.000.000“, во потформата на приходите 412 Посебни такси на увезени стоки, износот: „2.898.000.000“ се заменува со износот: „2.928.000.000“, а износот: „11.088.000.000“ — со износот: „11.668.000.000“ на двете места;

3) во видот приходи 7. Приходи од други општествено-политички заедници, во формата на приходите 71 Придонеси од републиките и од автономните покраини, во потформата на приходите 711 износот: „1.433.140.000“ се заменува со износот: „1.515.677.000“, во потформата на приходите 712 износот: „653.170.000“ — со износот: „691.739.000“, во потформата на приходите 713 износот: „1.963.520.000“ — со износот: „2.064.863.000“, во потформата на приходите 714 износот: „3.243.690.000“ — со износот: „3.412.622.000“, во потформата на приходите 715 износот: „3.274.890.000“ — со износот: „3.445.578.000“,

во потформата на приходите 716 износот: „244,560.000“ — со износот: „258,624.000“, во потформата на приходите 717 износот: „1.198,500.000“ — со износот: „1.259,503.000“, во потформата на приходите 718 износот: „240,530.000“ — со износот: „254,380.000“, а во колона 5 износот: „12.252,000.000“ — со износот: „12.902,986.000“ на двете места;

4) во ставката Вкупно приходите за распоред (видови 3 до 7) износот: „24.252,000.000“ се заменува со износот: „25.492,986.000“.

Член 3

Во член 4, во уводната реченица, износот: „24.252,000.000“ се заменува со износот: „25.492,986.000“.

Во Посебниот дел на Буџетот на федерацијата за 1972 година се вршат следните измени и дополненија:

1) во раздел 11. Сојузен секретаријат за надворешни работи:

— по позицијата 163 (07-2-2) Подготвување на III-та конференција на ОН за трговија и развој (UNCTAD), се додава нова позиција 163а, која гласи: „163а 07-2-2 За покрите на курсните разлики 28,233.000“;

— по позицијата 167 (07-2-3) Трошоци за репатријација и депортација на југословенските граѓани од странство, се додава нова позиција 167а, која гласи:

„167а 07-2-3 За покрите на курсните разлики 168.000“;

— по позицијата 172 (14-2-21) За станбена изградба, се додава нова позиција 172а, која гласи: „172а 14-2-21 За покрите на курсните разлики 1.599.000“;

— по ставката Вкупно основната намена 07 износот: „323,521.000“ се заменува со износот: „351,922.000“, во ставката Вкупно основната намена 14 износот: „25,000.000“ — со износот: „26,599.000“, во ставката Вкупно разделот 11 (позиции 145 до 172) износот: „348,521.000“ — со износот: „378,521.000“, во ставката Рекапитулација на разделот 11. износот: „307,032.000“ — со износот: „337,032.000“, а во ставката Вкупно разделот 11. износот: „348,521.000“ — со износот: „378,521.000“;

2) во раздел 12. Сојузен секретаријат за народна одбрана, во позицијата 173 (08-2) Средства за издржување, развој и модернизација на Југословенската народна армија, износот: „11.180,000.000“ се заменува со износот: „11.330,000.000“, а во ставката Вкупно основната намена 08. износот: „11.730,800.000“ — со износот: „11.880,800.000“. Во ставката Вкупно разделот 12. (позиции 173 до 174) износот: „11.730,800.000“ се заменува со износот: „11.880,800.000“, а во ставката Рекапитулација на разделот 12. износот: „11.730,800.000“ — со износот: „11.880,800.000“ на двете места.

3) во раздел 16. Сојузен секретаријат за финансии:

— по позицијата 272 (10-2) На Социјалистичка Автономна Покраина Косово за основна инвалидска и боречка заштита, се додава нова позиција 272а, која гласи:

„272а 10-2 Учество на федерацијата во покрите на додатната камата поради промената на паритетот на динарот 100,000.000“;

— во позицијата 275 (16-2-21) Средства за унапредување на пазарот на земјоделско-прехранбени производи, износот: „100,000.000“ се заменува со износот: „280,000.000“;

— во позицијата 277 (17-2) Обврски по странски заеми и за национализиран странски имот, износот: „31,110.000“ се заменува со износот: „35,110.000“;

— во позицијата 280 (19-2-21) Текушта буџетска резерва, износот: „50,000.000“ се заменува со износот: „83,000.000“;

— по позицијата 281 (19-2-21) За зголемување на личните доходи на функционерите и работниците на сојузните органи и организации, се додава нова позиција 281а, која гласи:

„281а 19-2-21 За курсните разлики поради промената на паритетот на динарот 16,000.000“;

— во позицијата 283 (21-2) Компензации во областа на земјоделството, износот: „240,000.000“ се заменува со износот: „847,986.000“;

— во ставката Вкупно основната намена 10 износот: „3,024,000.000“ се заменува со износот: „3,124,000.000“, во ставката Вкупно основната намена 16 износот: „3,960,000.000“ — со износот: „4,140,000.000“, во ставката Вкупно основната намена 17 износот: „361,850.000“ — со износот: „365,850.000“, во ставката Вкупно основната намена 19 износот: „80,800.610“ — со износот: „129,800.610“, во ставката Вкупно основната намена 21 износот: „240,000.000“ — со износот: „847,986.000“, во ставката Вкупно главата 1 износот: „10,916,104.010“ — со износот: „11,857,090.010“, во ставката Вкупно разделот 16 износот: „10,921,049.610“ — со износот: „11,862,035.610“, а во ставката Рекапитулација на разделот 16. износот: „10,908,242.910“ — со износот: „11,849,228.910“, а износот: „10,921,049.610“ — со износот: „11,862,035.610“;

4) во раздел 32. Сојузна дирекција за резерви на прехранбени производи, по ставката Вкупно основната намена 07 се додава нова основна намена, која гласи:

„Основна намена 16 — Браќање на давачки и средства за унапредување на пазарот на земјоделско-прехранбени производи 497а

16-2-21 За покрите на трошоците во работењето на Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи	120,000.000
Вкупно основната намена	16.120,000.000“

Во ставката Вкупно разделот 32. (позиции 490 до 497) износот: „4,200.000“ се заменува со износот: „124,200.000“, во ставката Рекапитулација на разделот 32 износот: „674.100“ — со износот: „120,674.100“, а износот: „4,200.000“ — со износот: „124,200.000“.

Член 4

Овие измени и дополненија влегуваат во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

386.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ВО 1972 ГОДИНА

Се прогласува Законот за измени на Законот за финансирање на федерацијата во 1972 година, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 92

21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Милјалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН**ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ВО 1972 ГОДИНА****Член 1**

Во Законот за финансирање на федерацијата во 1972 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 60/71) во член 3 став 1 во уводната реченица, бројот: „12.252.000.000“ се заменува со бројот: „12.902.986.000“.

Алинеите 1 до 8 се менуваат и гласат:

„Социјалистичка Република Босна и Херцеговина	1.515.677.000
Социјалистичка Република Црна Гора	258.624.000
Социјалистичка Република Хрватска	3.445.578.000
Социјалистичка Република Македонија	691.739.000
Социјалистичка Република Словенија	2.064.863.000
Социјалистичка Република Србија, без автономните покраини	3.412.622.000
Социјалистичка Автономна Покраина Косово	254.380.000
Социјалистичка Автономна Покраина Војводина	1.259.503.000“.

Член 2

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

387.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

УКАЗ**ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА МОДЕРНИЗАЦИЈАТА НА ТЕХНИЧКАТА БАЗА НА НОВИНСКАТА АГЕНЦИЈА ТАНЈУГ ВО ПЕРИОДОТ ОД 1972 ДО 1976 ГОДИНА**

Се прогласува Законот за финансирање на модернизацијата на техничката база на Новинската агенција Танјуг во периодот од 1972 до 1976 година, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

Пр бр. 91
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН**ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА МОДЕРНИЗАЦИЈАТА НА ТЕХНИЧКАТА БАЗА НА НОВИНСКАТА АГЕНЦИЈА ТАНЈУГ ВО ПЕРИОДОТ ОД 1972 ДО 1976 ГОДИНА****Член 1**

Со овој закон се обезбедуваат средства за модернизација на техничката база на Новинската агенција Танјуг (во понатамошниот текст: Танјуг) во делот што е неопходен за остварување на функциите за вршење на работите на федерацијата во областа на јавното информирање што се однесува на странство.

За потребите од став 1 на овој член, во буџетот на федерацијата, во периодот од 1972 до 1976 година, се обезбедуваат средства во вкупен износ од 23,991.652 динари, од што во девизи 15.216.715 динари, без обврска за враќање.

Член 2

Модернизацијата на техничката база на Танјуг опфаќа:

- 1) набавка и монтажа на уреди за модернизација на отпремен центар за емитирање дневни вести за странство;
- 2) технолошко оспособување на простор за прием на странски радиостаници, вклучувајќи изградба на сала, набавка на опрема и на уреди;
- 3) набавка и воведување на уреди за повеќекратно користење на телекомуникациони канали за постојана двонасочна врска со корисниците во републиките.

Модернизацијата на техничката база на Танјуг ќе се изврши во годишни етапи, и тоа почнувајќи од 1972 до 1976 година.

Модернизацијата на техничката база на Танјуг, чие финансирање се врши според одредбите на овој закон, ќе се изврши во одделни години, и тоа:

- 1) во 1972 година — подготовка, набавка и монтажа на краткобранов радиопредавател со побудна единица и со други припаѓачки делови; набавка и монтажа на едно антенско трафо и подготовка, набавка и монтажа на еден повеќеканален уред;

- 2) во 1973 година — набавка и монтажа на еден радиопредавател со побудна единица и со други припаѓачки делови; набавка и монтажа на едно антенско трафо; набавка на една ротациона антена; изградба на сала за прием на странски радиостаници и набавка и монтажа на еден повеќеканален уред;

- 3) во 1974 година — набавка и монтажа на два радиопредаватели со припаѓачки делови; набавка и монтажа на две антенски трафоа; изработка на еден антенски столб; набавка и монтажа на еден радио-линк и набавка на 22 радиоприемници;

- 4) во 1975 година — набавка и монтажа на два радиопредаватели со соодветни делови; набавка и монтажа на еден антенски менувач за приклучување 7 радиопредаватели на 10 антени; набавка и монтажа на една ротациона антена; набавка и монтажа на две антенски трафоа; набавка на коаксијален кабел од 400 m и изработка на еден антенски столб;

- 5) во 1976 година — набавка и монтажа на еден радиопредавател со припаѓачки делови; набавка и монтажа на едно антенско трафо и набавка на 38 професионални магнетофони.

Член 3

Модернизацијата на техничката база на Танјуг се врши врз основа на инвестициона програма, изработена во согласност со член 2 на овој закон.

Член 4

За набавка на опремата од член 2 на овој закон може да се склучи договор за кредит во странство до износ од 15.216.715 динари, со рок за враќање до пет години.

Договорот за кредитот од став 1 на овој член од името на федерацијата ќе го склучи директорот на Танјуг, во границите на овластувањата добиени од Сојузниот извршен совет.

Член 5

Средствата од член 1 став 2 на овој закон ќе се обезбедат во буџетот на федерацијата за одделни години, и тоа:

- 1) за 1972 година 2.798.009 динари, од што во девизи 1.956.107 динари;
- 2) за 1973 година 6.292.683 динари, од што во девизи 2.112.242 динари;

- 3) за 1974 година 6,391.060 динари, од што во девизи 4,772.681 динар;
 4) за 1975 година 5,815.220 динари, од што во девизи 4,333.967 динари;
 5) за 1976 година 2,694.680 динари, од што во девизи 2,041.718 динари.

Член 6

Ако средствата обезбедени во буџетот на федерацијата за модернизација на техничката база на Танјуг во одделна година не бидат потрошени во целост, се пренесуваат во наредната година за истите намени.

Член 7

Правата и должностите на инвеститорот за извршување на работите за модернизација на техничката база на Танјуг, утврдени со овој закон, ги врши Танјуг.

Член 8

За извршувањето на работите и за потрошокот на средствата за модернизација на техничката база на Танјуг секоја година, до 1 март, Танјуг е должен да ѝ поднесе извештај на Сојузната скупштина.

Член 9

Работите за модернизација на техничката база на Танјуг, што се финансираат според одредбите на овој закон, ќе започнат по влегувањето во сила на овој закон, а ќе завршат до 31 декември 1976 година.

Член 10

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

388.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА КОМПЕНЗАЦИИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ВЕШТАЧКИ ГУБРИЊА И НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРЕХРАНБЕНИ ПРОИЗВОДИ ПОРАДИ ЗГОЛЕМУВАЊЕТО НА ЦЕНИТЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСКИТЕ ПРОИЗВОДИ

Се прогласува Законот за измени на Законот за компензации на производителите на вештачки губриња и на производителите на определени прехранбени производи поради зголемувањето на цените на земјоделските производи, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 105
 21 јули 1972 година
 Белград

Претседател на
 Републиката,
 Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
 на Сојузната скупштина,
 Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА КОМПЕНЗАЦИИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ВЕШТАЧКИ ГУБРИЊА И НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРЕХРАНБЕНИ ПРОИЗВОДИ ПОРАДИ ЗГОЛЕМУВАЊЕТО НА ЦЕНИТЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСКИТЕ ПРОИЗВОДИ

Член 1

Во Законот за компензации на производителите на вештачки губриња и на производителите на определени прехранбени производи поради зголемувањето на цените на земјоделските производи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71, 44/71, 60/71 и 12/72) во член 1 став 2 зборовите: „30 јуни 1972 година“ се заменуваат со зборовите: „30 септември 1972 година“.

Член 2

Во член 3 став 1 зборовите: „јули 1971 година“ се заменуваат со зборовите: „јули 1972 година“.

Член 3

Во член 4 ст. 1 и 2 зборовите: „30 јуни 1972 година“ се заменуваат со зборовите: „30 септември 1972 година“.

Член 4

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“, а ќе се применува од 1 јули 1972 година.

389.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ПРИСИЛНОТО ПОРАМНУВАЊЕ И СТЕЧАЈОТ

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Законот за присилното порамнување и стечајот, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 83
 21 јули 1972 година
 Белград

Претседател на
 Републиката,
 Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
 на Сојузната скупштина,
 Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ПРИСИЛНОТО ПОРАМНУВАЊЕ И СТЕЧАЈОТ

Член 1

Во Законот за присилното порамнување и стечајот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65 и 55/69) член 2 се менува и гласи:

„Стечај над претпријатие се спроведува:

1) ако доверителите, банките или други правни лица не преземат санација на претпријатието кое

поради неликвидност не може да ги изврши втасаните обврски или ако не постигне присилно порамнување.

2) ако доверителите, банките или други правни лица не преземат санација на претпријатието кое деловната година ја завршило со загуба или ако не се постигне присилно порамнување за покрите на загубите односно ако загубата остане непокриена;

3) во други случаи предвидени со сојузен закон.

Со закон можат да се одредат претпријатија над кои не ќе се спроведува стечај во случаите од став 1 точ. 1 и 2 на овој член. Со тој закон ќе се предвиди и начин за обезбедување средства за санација на претпријатието.

Член 2

По член 10 се додаваат два нови члена, кои гласат:

„Член 10а

Постапка за присилно порамнување се поведува и врз основа на пријава од Службата на општественото книговодство до надлежниот стопански суд, ако тоа е предвидено со посебен сојузен закон.

Во случајот од став 1 на овој член, должникот ќе поднесе предлог за присилно порамнување, согласно со одредбите на овој закон.

Ако должникот не поднесе предлог за присилно порамнување во рок од 30 дена од денот на поднесувањето на пријавата од Службата на општественото книговодство, надлежниот стопански суд по службена должност ќе отвори стечајна постапка во натамошен рок од 8 дена.

Член 10б

Пред поведувањето на постапката за присилно порамнување, судот ќе наложи обврските да се извршат односно загубата да се покрие во рок од 30 дена, согласно со меѓусебната супсидијарна одговорност за обврските на основната организација на здружениот труд, предвидена во самоуправната спогодба, во договорот и во законот.

Член 3

Во член 53 ст. 2 и 3 се бришат.

Досегашниот став 4 станува став 2.

Член 4

Во член 181 став 1 по точка 1 се додава нова точка 2, која гласи:

„2) членовите на органите на управувањето на организацијата на здружениот труд, и одговорното лице во организацијата на здружениот труд, ако не поднесат предлог за присилно порамнување во рокот одреден во член 10а став 3 на овој закон;“.

Досегашната точка 2 станува точка 3.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

330.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УСЛОВИТЕ И ПОСТАПКАТА ЗА САНАЦИЈА НА ОРГАНИЗАЦИЈИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

Се прогласува Законот за условите и постапката за санација на организациите на здружениот труд, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на

Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 97

21 јули 1972 година

Белград

Претседател на Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател

на Сојузната скупштина,

Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УСЛОВИТЕ И ПОСТАПКАТА ЗА САНАЦИЈА НА ОРГАНИЗАЦИЈИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

И. Општа одредба

Член 1

Со овој закон се регулираат условите и постапката за санација на организациите на здружениот труд што не извршуваат одредени обврски или што имаат непокриени загуби.

Како организација на здружениот труд од став 1 на овој член се подразбираат работните организации и основните организации на здружениот труд во нивниот состав чие својство на правно лице е запишано во регистарот на организациите на здружениот труд.

II. Санација на организација на здружениот труд која поради неликвидност не може да извршува одредени обврски

Член 2

Постапка за санација се поведува за организација на здружениот труд која непрекинато во траење од 45 дена има ненамирените обврски евидентирани кај Службата на општественото книговодство (во понатамошниот текст: Службата).

Како обврски од став 1 на овој член се сметаат обврските по основ на судски одлуки за дозвола на извршување, на налози за намирување на пропишаните обврски, на акцептни налози, како и други обврски по основите за наплата наведени во член 34 ст. 1 и 2 на Законот за Службата на општественото книговодство.

Член 3

Кога ќе се стекне условот од член 2 на овој закон, Службата во рок од 8 дена од денот на стекнувањето на условот е должна да ги извести односната организација на здружениот труд, банката кај која како депозит по видување се водат средствата од редовната жиро-сметка на организацијата на здружениот труд и општината на чија територија е седиштето на организацијата на здружениот труд, за состојбата на ненамирените обврски и за стекнувањето на условот за поведување постапка за санација.

Член 4

Организацијата на здружениот труд од член 3 на овој закон, во рок од 30 дена од денот на приемот на известувањето од Службата, ќе обезбеди средства за ненамирените обврски наведени во тоа известување.

Ако самата не може да обезбеди средства за намирување на обврските, организацијата на здружениот труд во рокот од став 1 на овој член е должна да пронајде преземач на обврските кој ќе обезбеди средства за намирување на обврските наведени во известувањето од Службата.

Член 5

Ако во рок од 30 дена од денот на приемот на известувањето од Службата не бидат намирени обврските на организацијата на здружениот труд во износот наведен во тоа известување, организацијата на здружениот труд во понатамошен рок од 15 дена е должна да објави во „Службен лист на СФРЈ“ дека на сите доверители им предлага преземање санација. Организацијата на здружениот труд е должна истовремено да ја извести за тоа Службата.

Член 6

Доверителите од член 5 на овој закон, во рок од 30 дена од денот на објавувањето на предлогот за преземање санација, треба да донесат одлука за преземање на санација на односната организација на здружениот труд. Организацијата на здружениот труд е должна да ја извести за тоа Службата во рок од 3 дена од денот на донесувањето на одлуката.

Ако доверителите донесат одлука за преземање на санација, ќе образуваат одбор на доверителите кој ќе ја спроведе санацијата. Одборот на доверителите се образува од оние доверители што ја презеле санацијата.

Член 7

Преземачите на санацијата по пат на одобрување кредити, обединување на средства за заедничко работење, преземање обврски, отпишување на побарувања или на друг начин се должни да обезбедат намирување на сите втасани обврски на организацијата на здружениот труд која се санира, со тоа рокот за намирување на обврските да не може да биде подолг од 90 дена од денот на донесувањето на одлуката за преземање санација.

Член 8

Правата и обврските помеѓу преземачите на санацијата, како и помеѓу преземачите на санацијата и организацијата на здружениот труд која се санира, се утврдуваат со писмен договор.

Со договорот за преземање санација може да се предвиди преземачите на санацијата од член 7 на овој закон, додека трае санацијата, да соодлучуваат по основ на вложените средства со органите на управувањето на организацијата на здружениот труд чија санација ја вршат во донесување на одлуки за деловната политика, за организацијата на работата, за финансирањето на инвестициите и др.

Со договорот можат да се условат и ограничувања на исплатата на личните доходи на работниците и на користењето на средствата на заедничката потрошувачка на организацијата на здружениот труд до минимална граница која се одредува со општествениот договор.

Преземачите на санација преземањето на санацијата можат да го условат и со образување заедничка управа во организацијата на здружениот труд за време додека трае санацијата. Составот, правата и должностите на заедничката управа, како и односот на заедничката управа спрема самоуправните органи, се регулираат со договор помеѓу преземачите на санацијата и организацијата на здружениот труд која се санира.

Член 9

Ако организацијата на здружениот труд во рокот од член 5 на овој закон не објави дека предлага преземање санација, или ако доверителите во рокот од член 6 став 1 на овој закон не преземат санација на организацијата на здружениот труд, или ако обврските на организацијата не се намират во рокот од член 7 на овој закон, Службата во понатамошен рок од 8 дена ќе му поднесе пријава за тоа на надлежниот стопански суд. Врз основа на пријавата од Службата судот ќе спроведе постапка за присилно порамнување.

Постапката за присилно порамнување, а во поглед на организациите на здружениот труд што вршат стопанска дејност (претпријатија) и стечајната постапка, продолжуваат на начинот и под условите што се одредени во Законот за присилното порамнување и стечајот.

III. Санација на организација на здружениот труд која има непокриена загуба

Член 10

Организација на здружениот труд што деловната година ја завршила со загуба која останала непокриена, е должна да преземе мерки на санација според одредбите на овој закон.

Како непокриена загуба, во смисла на став 1 од овој член, се подразбира загубата што организацијата на здружениот труд не можела да ја покрие од своите средства на резервата, од паричните средства на заедничката потрошувачка, од средствата од враќање на уплатените односно пресметаните законски обврски, придонесите и даноците од личниот доход на работниците според посебен сојузен закон и од други средства за кои не постои обврска за враќање.

Член 11

Организацијата на здружениот труд што има непокриена загуба, во рок од 30 дена од денот на поднесување на завршната сметка до Службата, за покривање на таа загуба е должна да обезбеди средства односно да пронајде преземач на санација кој ќе ѝ одобри санационен кредит во височина на непокриената загуба, и во истиот рок да ги извести за тоа Службата и банката кај која како депозит по видување се водат средствата на нејзината редовна жиро-сметка.

Ако Службата со контрола на завршната сметка дополнително утврди дека постои непокриена загуба, рокот од став 1 на овој член се смета од денот кога решението на Службата станало извршно.

Член 12

Ако организацијата на здружениот труд не ја покрила загубата според одредбата на член 11 од овој закон, таа во рок од натамошни 15 дена е должна да објави во „Службен лист на СФРЈ“ дека на сите доверители им предлага преземање санација. Организацијата на здружениот труд е должна да ја извести за тоа истовремено Службата.

Член 13

Доверителите од член 12 на овој закон во рок од 30 дена од денот на објавувањето на предлогот за преземање на санација треба да донесат одлука за преземање на санацијата на организацијата на здружениот труд што има непокриена загуба. Организацијата на здружениот труд е должна да ја извести за тоа Службата во рок од 3 дена од денот на донесувањето на одлуката.

Ако доверителите донесат одлука за преземање на санација, тие доверители образуваат одбор на доверителите кој ќе ја спроведе санацијата.

Член 14

Преземачите на санацијата се должни да одобрат санационен кредит и да ѝ ги пренесат средствата на организацијата на здружениот труд според одобрените санационен кредит во височина на непокриената загуба, и тоа во рок кој не може да биде подолг од 90 дена од денот на преземањето на санацијата.

Член 15

Правата и обврските на преземачите на санацијата се уредуваат со договор, согласно одредбите на член 8 на овој закон.

Член 16

Санационите кредити што се одобруваат за покривање на загубите според одредбите на овој закон, не можат да се договараат со рок пократок од рокот предвиден со санационата програма.

За износот на добиениот санационен кредит организацијата на здружениот труд ги намалува сопствените извори на деловните средства и непокриената загуба. Ако сопствените извори на деловните средства се помали од санациониот кредит, намалувањето се врши до височината на тие извори.

За износот на втасаните отплати на санациониот кредит во текот на годината организацијата на здружениот труд издвојува средства од доходот според завршната сметка и за износот на тие средства ги зголемува сопствените извори на деловните средства.

Член 17

Ако организацијата на здружениот труд во рокот од член 12 на овој закон не објави дека предлага преземање на санација, или ако доверителите во рокот од член 13 став 1 на овој закон не преземат санација на организацијата на здружениот труд, или ако преземачите на санацијата на таквата организација не ѝ пренесат средства по одобриениот санационен кредит во рокот од член 14 на овој закон, или ако загубата до тој рок остане непокриена, Службата во натамошен рок од 8 дена ќе му поднесе за тоа пријава на надлежниот стопански суд. Врз основа на пријавата од Службата судот спроведува постапка за присилно порамнување.

Постапката за присилно порамнување, а во поглед на организациите на здружениот труд што вршат стопанска дејност (претпријатија) и стечајната постапка, продолжуваат на начинот и под условите што се одредени во Законот за присилното порамнување и стечајот.

Член 18

Отписот на обврските извршен врз основа на присилно порамнување служи за покривање на загубата на организацијата на здружениот труд.

Член 19

Организацијата на здружениот труд што има загуба искажана по завршната сметка што не можела да ја покрие од своите средства на резервата, од паричните средства на заедничката потрошувачка и од други средства без обврска за враќање, е должна да состави санациона програма во која ќе предвиди мерки за отстранување на причините што доведоа до загуба. Конечното усвојување на санационата програма ќе се изврши во рок од четири месеци од истекот на рокот пропишан за поднесување на завршната сметка до Службата.

Конечното усвојување на санационата програма организацијата на здружениот труд го врши во согласност со доверителите — преземачи на санацијата.

Организацијата на здружениот труд во рокот од став 1 на овој член е должна да ѝ ја поднесе на Службата усвоената санациона програма.

Член 20

Во санација на организација на здружениот труд што врши дејност на железнички сообраќај, на организација на здружениот труд за производство на електрична енергија и на организација на комунална дејност, на кои цените на производите и на услугите им ги пропишуваат надлежните органи на општествено-политичките заедници, доверителите не учествуваат ако загубите на тие организации настанале поради пропишаните цени.

Начинот за санација на организациите од став 1 на овој член го пропишува онаа општествено-политичка заедница што ги одредила цените на нивните производи и услуги.

Член 21

Во работната организација чии основни организации на здружениот труд имаат непокриена загуба, ако со самоуправната спогодба за здружување е предвидена меѓусебна супсидијарна одговорност, покривањето на загубите се врши на начинот предвиден со самоуправната спогодба за здружувањето, а ако на тој начин не се покрие искажаната загуба се пристапува кон примена на одредбите од овој закон.

IV. Казнени одредби

Член 22

Со парична казна од 10.000 до 50.000 динари ќе се казни за стопански престап организацијата на здружениот труд:

1) ако во одреден рок не објави дека на доверителите им предлага преземање на санација и за тоа не ја извести Службата (чл. 5 и 12);

2) ако во одреден рок не ја извести Службата дека е преземена санација (член 6 став 1, член 13 став 1 и член 26 став 1);

3) ако во одреден рок не ја извести Службата дали обезбедила покривање на загубите (член 11 став 1);

4) ако во одреден рок не ѝ ја поднесе на Службата усвоената санациона програма (член 19).

За дејствието од став 1 на овој член ќе се казни за стопански престап со парична казна од 1.000 до 5.000 динари и одговорното лице во организацијата на здружениот труд.

Член 23

Со парична казна од 2.000 до 20.000 динари ќе се казни за прекршок Службата:

1) ако во одреден рок не ги извести организацијата на здружениот труд, банката и општината за стекнувањето на услови за поведување постапка за санација (член 3);

2) ако во одреден рок не му поднесе пријава на надлежниот стопански суд (член 9 став 1, член 17 став 1 и член 27 став 1).

За дејствието од став 1 на овој член ќе се казни за прекршок со парична казна од 200 до 2.000 динари и одговорното лице во Службата.

Член 24

На предлог од преземачот на санацијата или од органот на управувањето на организацијата на здружениот труд што искажала загуба по завршната сметка, окружниот стопански суд може да одлучи на одговорното лице на таквата организација да му се забрани вршење на иста или слична функција во траење од 5 до 10 години.

V. Преодни и завршни одредби

Член 25

По исклучок од член 2 став 2 на овој закон, во периодот од 1 јануари до 31 декември 1973 година постапката за санација се поведува за организација на здружениот труд што непрекинато во траење од 90 дена има ненамирани обврски евидентирани кај Службата.

Член 26

Организацијата на здружениот труд што има непокриени загуби од 1971 година и од поранешни години, во рок од четири месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон е должна да обезбеди средства за покривање на загубите преку добивање санациони кредити, преку договарање со доверителите втасаните обврски да се претворат во санациони кредити, преку отпишување побарувања од страна на доверителите или на друг начин, и во тој рок да ја извести за тоа Службата.

Правата и обврските помеѓу преземачите на санацијата, како и помеѓу преземачите на санацијата и организацијата на здружениот труд, се регулираат со договор, согласно одредбите на член 8 од овој закон.

Санационите кредити одобрени до денот на влегувањето во сила на овој закон по основ на загубите од став 1 на овој член, ќе се усогласат со одредбите на член 16 ст. 2 и 3 од овој закон.

Член 27

Ако во рокот од член 26 став 1 на овој закон не биде покриена загубата, Службата во натамошен рок од 8 дена ќе му поднесе за тоа пријава на надлежниот стопански суд. Врз основа на пријавата од Службата судот спроведува постапка за присилно порамнување.

Постапката за присилно порамнување, а во поглед на организациите на здружениот труд што вршат стопанска дејност (претпријатија) и стечајната постапка, продолжуваат на начинот и под условите што се одредени во Законот за присилното порамнување и стечајот.

Член 28

Ако не успее постапката за присилно порамнување, поведена според одредбите на чл. 9, 17 и 27 од овој закон, за организацијата на здружениот труд што не врши стопанска дејност, основачот на таа организација во натамошен рок од 90 дена е должен на таа организација да ѝ обезбеди средства за намирување на нејзините обврски односно за покривање на загубата.

Ако до истекот на рокот од став 1 на овој член не се намират обврските односно не се покрие загубата на организацијата што основачот според посебен закон не е должен да ја санира, основачот ќе донесе одлука за укинување на таа организација на здружениот труд.

Сојузниот извршен совет ќе пропише кои организации се сметаат како организации на здружениот труд што вршат вонстопанска дејност.

Член 29

Одредбите од овој закон ќе се применуваат почнувајќи од 1 јануари 1973 година, со тоа што одредбите за санација на загубите ќе се применуваат и врз загубите настанати од работењето во 1972 година.

Член 30

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

391.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СЛУЖБАТА НА ОПШТЕСТВЕНОТО КНИГОВОДСТВО

Се прогласува Законот за измени и дополненија на Законот за Службата на општественото книговодство, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 87
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тедорозик, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА СЛУЖБАТА НА ОПШТЕСТВЕНОТО КНИГОВОДСТВО

Член 1

Во Законот за Службата на општественото книговодство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 5/72, 23/72 и 33/72) во член 37 став 2 по зборовите: „организацијата на здружениот труд“ се додаваат зборовите: „односно друг корисник на општествени средства“, а зборовите: „според член 35“ се заменуваат со зборовите: „според чл. 35 и член 36 став 3“.

Член 2

Во член 68 став 1 точка 3 зборовите: „(чл. 25 и 30)“ се заменуваат со зборовите: „чл. 25 до 30“.

Член 3

Член 74 се менува и гласи:

„По исклучок од одредбите на член 34 на овој закон, од 1 јануари 1973 година корисниците на општествени средства можат да вршат исплата на аконтација на личните доходи чиј месечен нето износ по работник не може да биде поголем од 90% од износот на просечниот исплатен личен доход по работник во претходната година.

По исклучок од одредбите на член 34 на овој закон, од 1 јануари 1973 година корисниците на општествени средства можат да исплатуваат стипендии односно кредити за школување на ученици и студенти, теренски додатоци, надоместоци за одвоен живот и надоместоци на ученици во стопанството — до 90% од износите на тие издатоци утврдени со општиот акт на корисникот на општествени средства што бил во сила на 31 декември претходната година.

Налозите од корисниците на општествени средства за исплата на нето личните доходи од став 1 на овој член и на издатоците од став 2 на овој член, како и налозите за уплата на обврските на работниците за здравствено осигурување, инвалидско и пензиско осигурување, образование, детска заштита, детски додаток и вработување, по основ на тие лични доходи и издатоци, Службата ги извршува пред намирувањето на обврските од член 34 ст. 1 и 2, а по намирувањето на обврските од член 35 став 4 на овој закон.

Налозите за уплата на другите обврски на работниците по осез на личните доходи од став 1 односно на издатоците од став 2 на овој член, што не се наведени во став 3 на овој член, како и налозите за уплата на пропишаните обврски на корисниците на општествени средства по основ на тие лични доходи односно издатоци, Службата ги воведува во евиденцијата од член 34 став 3 на овој закон и ги извршува по редоследот на воведувањето во евиденцијата.

Одредбите на овој член се применуваат и при исплатата на личните доходи од средствата што корисникот на општествени средства ќе ги добие за таа намена од банката или од други корисници на општествени средства (член 37).

Се овластува сојузниот секретар за финансии да донесе поблиски прописи за начинот на утврдување на износите за исплата на аконтации на личните доходи и на издатоците според одредбите на овој член.“

Член 4

Одредбите на член 3 од овој закон и прописите донесени врз основа на него престануваат да важат на 31 декември 1973 година.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

392.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ОСНОВАЊЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ВО СТРАНСТВО

Се прогласува Законот за основање претпријатија во странство, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот совет од 21 јули 1972 година.

ПР Бр. 99
21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ОСНОВАЊЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ВО СТРАНСТВО

Член 1

Основањето на претпријатија во странство и учествувањето со средства во странски претпријатија од страна на организации на здружениот труд (во понатамошниот текст: основање претпријатие во странство) се врши според одредбите на овој закон.

Член 2

Претпријатие во странство може да основаат југословенски претпријатија, основни и други организации на здружениот труд и деловни здруженија, што се регистрирани за вршење надворешнотрговски промет, како и деловни банки овластени за вршење работи на платен промет со странство и кредитни работи со странство (во понатамошниот текст: организацијата на здружениот труд).

Член 3

Организацијата на здружениот труд може да основа претпријатија во странство сама или со други организации на здружениот труд или со странски физички или правни лица.

Член 4

Претпријатијата што се основаат во странство, според средствата што се вложуваат, можат да бидат:

- 1) сопствени претпријатија што се основаат исклучиво со средства на организациите на здружениот труд;
 - 2) мешовити претпријатија што се основаат со средства на организациите на здружениот труд и со средства на странски физички или правни лица.
- Организацијата на здружениот труд може да основе претпријатие во странство што за своите обврски одговара само со средствата вложени во тоа претпријатие или во височина на ограничена гаранција.

Член 5

За основање претпријатие во странство можат да се користат:

- 1) девизните средства со кои организациите на здружениот труд слободно располагаат според важечките девизни прописи;
- 2) девизните средства прибавени по пат на кредит согласно со важечките девизни прописи;

3) добивката остварена во претпријатија во странство;

4) динарските средства што организациите на здружениот труд можат да ги користат за плаќања во странство;

5) опремата, вредноста на инвестиционите работи извршени во странство, правата на индустриска сопственост и техничките знаења и искуства и други работи и права кои, во согласност со дејноста на претпријатијата во странство, претставуваат нивно основно средство.

Член 6

Ако претпријатие во странство основаат повеќе организации на здружениот труд, организациите на здружениот труд — основачи — склучуваат договор со кој се регулираат нивните меѓусебни односи и права и обврски спрема претпријатието во странство.

Член 7

Пред основање на претпријатие во странство организацијата на здружениот труд е должна да прибави одобрение што го издава Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, во спогодба со Сојузниот секретаријат за финансии.

Ако се основа претпријатие во странство заради производство или изведување инвестициони работи во странство, одобрението од став 1 на овој член се издава и во спогодба со Сојузниот секретаријат за стопанство.

Ако се основа претпријатие во странство заради развој на производство, ремонт и промет на предмети на вооружување и воена опрема, одобрението од став 1 на овој член се издава во согласност со Сојузниот секретаријат за народна одбрана.

Одобрението од став 1 на овој член се издава ако се исполнети следните услови:

- 1) да се обезбедени средства за вложување;
 - 2) да се обезбедени трансфер на добивката и враќање на вложените средства;
 - 3) надлежниот орган на управувањето на организацијата на здружениот труд да утврди програмата на дејноста и на работењето на претпријатието во странство, со одредување на процентот на добивката што ќе се трансферира во Југославија и на динамиката на враќањето на вложените средства;
 - 4) вложувањето да не е во спротивност со интересите на безбедноста на Југославија или со утврдената политика на развојот на економските односи со странство;
 - 5) организацијата на здружениот труд да обезбеди увид во материјално-финансиското работење на претпријатието во странство;
 - 6) надлежниот републички одесно покраински орган на управата да дал позитивно мислење за основање на претпријатие во странство;
- Одобрение од став 1 на овој член организацијата на здружениот труд е должна да прибави и кога врши дополнителни вложувања.

Член 8

Кон барањето за издавање одобрение за основање сопствено претпријатие организацијата на здружениот труд е должна да приложи:

- 1) одлука за основање претпријатие во странство односно за дополнително вложување, донесена од надлежниот орган на управувањето на организацијата на здружениот труд;
- 2) нацрт на статут или на правила за организацијата и работењето на претпријатието во странство, во оригинал и во превод;
- 3) извод од прописите на земјата во која се основа претпријатието во странство, со кои се регулира неговата правна положба, трансферот на добивката и враќањето на вложените средства, во оригинал и во превод;
- 4) програма на дејноста и на работењето на претпријатието во странство, со одредување на процентот на добивката што ќе се трансферира во Ју-

гославија и на динамиката на враќањето на вложени средства;

5) потврда на банката за обезбедени средства за вложување;

6) мислење од надлежниот републички односно покраински орган на управата.

Кон барањето за издавање одобрение за основање мешовитото претпријатие, покрај документацијата од став 1 на овој член, организацијата на здружениот труд е должна да приложи и нацрт на договор помеѓу организацијата на здружениот труд и странскиот партнер за основање на мешовитото претпријатие, во оригинал и во превод, и информација за бонитетот на странскиот партнер со кој организацијата на здружениот труд основа мешовитото претпријатие, прибавена од Стопанската комора на Југославија.

Податоците содржани во договорот од став 2 на овој член претставуваат службена тајна.

Член 9

Во рок од 30 дена од денот на извршувањето на сите дејствија во странство во врска со основањето на претпријатие во странство, организацијата на здружениот труд е должна да поднесе пријава за упис на претпријатието во странство во регистарот што се води кај Сојузниот секретаријат за надворешна трговија.

Во регистарот од став 1 на овој член се запишуваат фирмата и седиштето на организацијата на здружениот труд што го основа претпријатието во странство, фирмата, седиштето и дејносите на основаното претпријатие и височината на вложените средства.

За мешовитото претпријатие, покрај податоците од став 2 на овој член, во регистарот од став 1 на овој член се запишуваат и фирмата и седиштето на странскиот партнер и височината на средствата со кои тој учествува во основањето.

Регистарот е јавен и служи за евиденција.

Запишувањето во регистарот се врши врз основа на исправите за регистрација издадени според прописите на странската земја или врз основа на други веродостојни исправи за основање претпријатие во странство.

Член 10

Ако некои исправи или факти од член 8 на овој закон или некој податок внесен во регистарот од член 9 на овој закон бидат изменети, организацијата на здружениот труд е должна да го извести за тоа Сојузниот секретаријат за надворешна трговија во рок од 60 дена од денот на настанатите измени заради евидентирање на измените во регистарот.

Член 11

Организацијата на здружениот труд на посебно konto во своето книговодство е должна да ги искажува материјално-финансиските односи со претпријатието основано во странство.

Промените настанати по основ на остварената добивка односно на вложените средства, организацијата на здружениот труд е должна да ги спроведе низ своите книги.

Организацијата на здружениот труд е должна на Народната банка на Југославија да ѝ поднесува шестмесечни и годишни извештаи за работењето на претпријатието во странство.

Сојузниот секретаријат за финансии може да пропише кои податоци содржат извештаите од став 3 на овој член.

Член 12

Добивката што на организацијата на здружениот труд ѝ припаднала врз основа на распределбата во претпријатието во странство, организацијата на здружениот труд може да ја употреби:

1) за зголемување на средствата на претпријатието во странство во кое е остварена добивката;

2) за давање кредит на претпријатието во странство во кое е остварена добивката или на друго претпријатие во странство;

3) за основање нови претпријатија во земјата во која е остварена добивката или во некоја друга земја;

4) за ставање на сметка кај странска банка по посебно одобрение од Народната банка на Југославија;

5) за ставање на посебна девизна сметка во Југославија.

Средствата ставени на посебната девизна сметка во Југославија организацијата на здружениот труд може да ги користи за целите од став 1 точ. 1 до 4 на овој член, да ги употреби за враќање на девизните кредити користени за основање претпријатија во странство или на друг начин слободно да располага со нив, согласно со важечките девизни прописи.

Член 13

Ако добивката од член 12 на овој закон се користи за основање ново претпријатие во странство, ќе се постапи според одредбите на чл. 6, 7 и 9 од овој закон.

Член 14

Одлука за престанок на работата на сопствено претпријатие во странство, за намалување учеството и за други статусни промени во сопственото претпријатие, како и за повлекување на вложените средства и за намалување учеството во мешовитото претпријатие, донесува надлежниот орган на управувањето на организацијата на здружениот труд.

Во рок од 60 дена од денот на престанокот на работата на претпријатието во странство, на намалување на капиталот или на други статусни промени, организацијата на здружениот труд е должна да го извести за тоа Сојузниот секретаријат за надворешна трговија заради внесување промените во регистарот. Со известувањето, организацијата на здружениот труд е должна да достави и препис на одлуката од став 1 на овој член.

Член 15

Во случај на престанок на работата на сопствено претпријатие, како и во случај на престанок на учеството во мешовитото претпријатие односно на повлекување на дел вложени средства од мешовитото претпријатие, сите средства што ѝ припаднале по окончавањето на ликвидационата постапка односно по повлекувањето на дел од влогот, во рок од 90 дена од денот на окончавањето на ликвидационата постапка односно на повлекувањето на дел од влогот, организацијата на здружениот труд е должна да ги внесе во земјата во паричен или натурален облик, или да ги употреби за нови вложувања во странство, по претходно прибавено одобрение од член 7 на овој закон.

Член 16

Со средствата од член 15 на овој закон внесени во земјата се постапува на следниот начин:

1) девизните средства до височината на вложувањата во претпријатија во странство им се враќаат на изворите на средствата од кои се произлезени;

2) со девизните средства што претставуваат вредност на влогот во натурален облик од домашно потекло организацијата на здружениот труд остварува исти права како и по остварен прилив на девизи при редовниот извоз на стоки.

Како опрема од домашно потекло вложена во претпријатие во странство се подразбира опремата произведена во Југославија, како и опремата увезена од странство на која се платени редовни увозни давачки.

Девизните средства внесени во Југославија над височината на влогот, претставуваат добивка на организацијата на здружениот труд и таа со тие средства располага согласно одредбите на член 12 од овој закон.

Враќање во Југославија на средства во натурален облик од странско потекло, што се користени како основни средства во претпријатието во странство, може да се изврши само врз основа на одобрение што го издава Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, во согласност со Сојузниот секретаријат за стопанство, и со плаќање на редовните увозни давачки.

Член 17

Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, во спогодба со Сојузниот секретаријат за финансии, донесува решение за престанок на важење на одобрение издадено врз основа на член 7 од овој закон ако повеќе не постојат условите од член 7 став 4 точка 4 на овој закон за негово издавање.

Член 18

Одредбите од Законот за прометот на стоки и услуги со странство што се однесуваат на нелојален натпревар, на чување угледот при вршење надворешнотрговски промет и на општествено договарање на стопанските организации, согласно ќе се применуваат и врз организациите на здружениот труд што основаат претпријатија во странство.

Член 19

Со парична казна од 10.000 до 200.000 динари ќе се казни за стопански престап организацијата на здружениот труд:

- 1) ако за основање претпријатие во странство употреби други средства наместо средствата од член 5 на овој закон;
- 2) ако основе претпријатие во странство без одобрението од член 7 на овој закон;
- 3) ако со добивката остварена во претпријатие во странство располага противно на одредбите на член 12 од овој закон;
- 4) ако во случај на престанок на работата на сопствено претпријатие во странство, или во случај на престанок на учеството во мешовитото претпријатие во странство или во случај на повлекување на дел вложени средства со средствата што ѝ припаднале по окончување на ликвидационата постапка односно по повлекување на својот удел не постапи според одредбите на чл. 15 и 16 на овој закон.

За дејствието од став 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во организацијата на здружениот труд со парична казна од 400 до 6.000 динари.

Член 20

Со парична казна од 5.000 до 150.000 динари ќе се казни за стопански престап организацијата на здружениот труд:

- 1) ако новооснованото сопствено претпријатие или учеството во странско претпријатие, престанокот на работата на сопствено претпријатие или повлекувањето на учеството од претпријатие основано во странство и другите статусни промени не му ги пријави на Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, согласно чл. 9 и 14 на овој закон, заради запишување во регистарот;
- 2) ако не го извести Сојузниот секретаријат за надворешна трговија за измените извршени во исправите или за изменетите факти (член 10);
- 3) ако на посебно konto во своето книговодство не ги искажува материјално-финансиските односи со претпријатие основано во странство или ако промените настанати по основ на остварената добиека односно на вложените средства не ги спроведе низ своите книги (член 11).

За дејствието од став 1 на овој член ќе се казни и одговорното лице во организацијата на здружениот труд со парична казна од 200 до 5.000 динари.

Член 21

Сојузниот извршен совет, по потреба, донесува поблиски прописи за средствата што, во смисла на член 5 од овој закон, можат да се вложуваат во претпријатија во странство, за извршување на одредбата на член 7 став 4 точка 3 на овој закон, како и за располагање со добивката од член 12 и со средствата од чл. 15 и 16 на овој закон.

Член 22

Одредбите од овој закон согласно се применуваат и врз филијалите што организациите на здружениот труд ги основаат во странство.

Филијала е организациона единица на организација на здружениот труд што таа ја основа во странство сама или со други организации на здружениот труд заради вршење одредена постојана дејност, а која според прописите на странската земја ќе се регистрира како филијала.

Член 23

Организациите на здружениот труд што основале претпријатија во странство, а кои до денот на влегувањето во сила на овој закон се запишани во регистарот кај Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, се должни да го известат Сојузниот секретаријат за надворешна трговија во рок од три месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон дали основаните претпријатија во странство продолжуваат со работата, како и да приложат програма за дејноста и за работењето на претпријатијата во странство, со одредување на процентот од добивката што ќе се трансферира во Југославија и на динамиката на враќањето на вложените средства.

Ако организациите на здружениот труд до истекот на рокот од став 1 на овој член не го известат Сојузниот секретаријат за надворешна трговија за продолжување на работата на претпријатието основано во странство и ако не приложат програма за дејноста и за работењето на претпријатието во странство со одредување на процентот од добивката што ќе се трансферира во Југославија и на динамиката на враќањето на вложените средства, претпријатието основано во странство ќе се брише од регистарот.

Ако претпријатието биде бришано од регистарот, организацијата на здружениот труд е должна да постапи според член 15 на овој закон.

Член 24

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Одлуката за вршењето на определени дејности на домашните стопански организации во странство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 26/60).

Член 25

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

393.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА ТРАЈНИ ОБРТНИ СРЕДСТВА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

Се прогласува Законот за обезбедување на трајни обртни средства на организациите на здружениот труд, што го усвои Сојузната скупштина, на седни-

цата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 86

21 јули 1972 година

Белград

Претседател на
Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната самоупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р

ЗАКОН

ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА ТРАЈНИ ОБРТНИ СРЕДСТВА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

Член 1

Заради спречување и отстранување на поголеми растројувања во стопанството, со овој закон се утврдуваат услови и начин за обезбедување на трајни обртни средства на организациите на здружениот труд од сопствени извори и од долгорочни кредити.

Член 2

Овој закон се однесува на работните организации во областа на стопанството и на основните организации на здружениот труд во нивниот состав, како и на основните организации на здружениот труд што се во состав на работните организации вон од стопанството ако се занимаваат со стопанска дејност (во понатамошниот текст: организацијата на здружениот труд).

Член 3

Организацијата на здружениот труд е должна да обезбеди трајни обртни средства од сопствени извори и од кредити за трајни обртни средства најмалку во височина на годишната просечна вредност на залихите, со рок за враќање над 5 години.

Член 4

Банката ги конвертира краткорочните кредити во кредити за трајни обртни средства од средствата што ги добива од Народната банка на Југославија во согласност со тековната кредитно-монетарна политика, а средствата од својот кредитен потенцијал — во согласност со својата кредитна политика, водејќи сметка за ангажирањето на сопствените средства на организацијата на здружениот труд за обртни средства.

Член 5

Додека не обезбеди трајни обртни средства според чл. 3 и 8 на овој закон, организацијата на здружениот труд не може да вложува сопствени средства во инвестиции.

Во случајот од став 1 на овој член, на организацијата на здружениот труд банката не може да и одобрува инвестициони кредити за основни средства.

Член 6

Организацијата на здружениот труд, во рокот одреден за поднесување на завршната сметка, е должна на Службата на општественото книговодство и на банката-кредитор да им поднесе пресметка на просечната годишна вредност на залихите и на сопствените средства и на кредитите за трајни обртни средства во рок за враќање над 5 години во односната година.

Ако организацијата на здружениот труд, според податоците од пресметката од став 1 на овој член, не обезбедила трајни обртни средства според член 3 на овој закон, Службата на општественото книговодство е должна да ги извести за тоа банката кај која се водат средствата на жиро-сметката на таа организација и општината на чија територија се наоѓа седиштето на таа организација.

Член 7

Сојузниот секретар за финансии, по потреба, а по прибавено мислење од гувернерот на Народната банка на Југославија, ги пропишува начинот за утврдување на височината на просечната годишна вредност на залихите и начинот за утврдување на сопствените средства и на кредитите за трајни обртни средства.

Член 8

Организацијата на здружениот труд што на денот на влегувањето во сила на овој закон нема обртни средства според член 3 на овој закон е должна да ги обезбеди тие средства до 31 декември 1975 година.

Организацијата на здружениот труд од став 1 на овој член од 1 јануари 1972 година до 31 декември 1975 година секоја година е должна да го зголеми учеството на сопствените извори на трајни обртни средства и на кредити за трајни обртни средства во најмалку еднакви рати, по динамика која ги обезбедува трајните обртни средства според член 3 на овој закон.

Член 9

Организацијата на здружениот труд која се основа по влегувањето во сила на овој закон, пред почетокот на работата е должна да обезбеди трајни обртни средства во височината предвидена со инвестиционата програма.

Врз организацијата на здружениот труд која настанува по влегувањето во сила на овој закон, со спојување односно со издвојување, се применуваат одредбите од чл. 3 до 8 на овој закон.

Член 10

Со парична казна од 5.000 до 20.000 динари ќе се казни за стопански престап:

1) организација на здружениот труд што ќе вложи средства во инвестиции, а не обезбедила трајни обртни средства според чл. 3 и 8 на овој закон (член 5 став 1);

2) банка што ќе ѝ одобри инвестиционен кредит за основни средства на организација на здружениот труд што не обезбедила трајни обртни средства според чл. 3 и 8 на овој закон (член 5 став 2);

3) организација на здружениот труд ако во одреден рок не поднесе пресметка односно им поднесе неточна пресметка на Службата на општественото книговодство и на банката (член 6 став 1).

За дејствието од став 1 точ. 1 и 3 на овој член ќе се казни со парична казна од 1.000 до 5.000 динари и одговорното лице во организацијата на здружениот труд, а за дејствието од став 1 точка 2 на овој член и одговорното лице во банката.

Член 11

Одредбите од овој закон ќе се применуваат и врз трајните обртни средства по завршната сметка на организацијата на здружениот труд за 1972 година.

Член 12

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

394.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издгзам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РЕГУЛИРАЊЕ НА ОБВРСКИТЕ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ПО ОСНОВ НА КУРСНИТЕ РАЗЛИКИ

Се прогласува Законот за регулирање на обврските на федерацијата по основ на курсните разлики, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 21 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година.

ПР бр. 101
21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА РЕГУЛИРАЊЕ НА ОБВРСКИТЕ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ПО ОСНОВ НА КУРСНИТЕ РАЗЛИКИ

Член 1

Со овој закон се обезбедуваат средства за намирување на обврските на федерацијата настанати по основ на курсните разлики и се одредува начинот за намирување на тие обврски.

Член 2

Со средствата на федерацијата, обезбедени според одредбите од овој закон, ќе се намират обврските на федерацијата спрема Народната банка на Југославија и деловните банки по основ на курсните разлики настанати до 31 декември 1971 година поради промената на паритетот на динарот од 24 јануари 1971 година и од 22 декември 1971 година, како и по основ на тековните курсни разлики што се настанати во 1971 година.

Износот на средствата за намирување на обврските на федерацијата по основ на курсните разлики од став 1 на овој член ќе го утврди Народната банка на Југославија врз основа на нејзината завршна сметка за 1971 година и на завршните сметки на деловните банки за 1971 година.

Член 3

Средствата за намирување на обврските од член 2 на овој закон федерацијата ќе ги обезбеди со задолжување кај Народната банка на Југославија и со издавање обврзници.

Член 4

Обврските спрема Народната банка на Југославија федерацијата ќе ги намира со задолжување кај Народната банка на Југославија до износот утврден во смисла на член 2 став 2 од овој закон.

Долгот од став 1 на овој член федерацијата ќе ѝ го врати на Народната банка на Југославија во рок од 20 години и со камата по стапка од 0,01% годишно.

Отплатувањето на долгот ќе се врши во еднакви годишни рати, со тоа што првата рата втасува за исплата во 1976 година.

Член 5

Обврските спрема деловните банки федерацијата ќе ги намира со издавање обврзници со рок за отплата до 5 години.

Отплатувањето на обврзниците од став 1 на овој член почнува на 1 јули 1973 година и ќе се врши во еднакви годишни износи, со камата по стапка од 8% годишно. Каматата по оваа стапка ќе се пресметува од денот на настанувањето на обврската на федерацијата. Како ден на настанување на обврската на федерацијата се смета денот на промената на паритетот на динарот, а кај тековните курсни разлики — 31 декември 1971 година.

Член 6

Отплатувањето на обврзниците од член 5 на овој закон за сметка на федерацијата ќе го изврши Народната банка на Југославија.

За износот на средствата што Народната банка на Југославија ќе го исплати според став 1 на овој член за сметка на федерацијата ќе се зголеми долгот на федерацијата од член 4 на овој закон, со тоа што износот за кој е зголемен тој долг федерацијата ќе ѝ го врати на Народната банка на Југославија почнувајќи од 1978 година, во рокот и под условите предвидени во член 4 на овој закон.

Член 7

Средствата за враќање долгот на Народната банка на Југославија ќе се обезбедат во буџетот на федерацијата.

Член 8

Обврзниците од член 5 на овој закон за сметка на федерацијата ги издава Народната банка на Југославија.

Член 9

Сојузниот секретар за финансии ќе ги пропише начинот на издавање, текстот и обликот на обврзниците.

Се овластува сојузниот секретар за финансии од името на федерацијата да склучи договор за задолжување на федерацијата кај Народната банка на Југославија и за издавање обврзници од страна на Народната банка на Југославија.

Член 10

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

395.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАСПРЕДЕЛБА ВРЗ РЕПУБЛИКИТЕ И АВТОНОМНИТЕ ПОКРАИНИ НА НЕИСКОРИСТЕНИОТ ДЕЛ НА ИЗНОСОТ ОД СОЈУЗНИОТ ДАНОК НА ПРОМЕТ НА ПРЕРАБОТКИ ОД ТУТУН ШТО Е УПЛАТЕН ВО ФОНДОТ ЗА ДЕЛОВНА СИГУРНОСТ НА ПРОИЗВОДСТВОТО И НА ИЗВОЗОТ НА ТУТУН И ТУТУНСКИ ПРЕРАБОТКИ

Се прогласува Законот за распределба врз републиките и автономните покраини на неискористениот дел на износот од сојузниот данок на промет на преработки од тутун што е уплатен во Фондот за деловна сигурност на производството и на извозот на тутун и тутунски преработки, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на

народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 100
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА РАСПРЕДЕЛБА ВРЗ РЕПУБЛИКИТЕ И АВТОНОМНИТЕ ПОКРАИНИ НА НЕИСКОРИСТЕНИОТ ДЕЛ НА ИЗНОСОТ ОД СОЈУЗНИОТ ДАНОК НА ПРОМЕТ НА ПРЕРАБОТКИ ОД ТУТУН ШТО Е УПЛАТЕН ВО ФОНДОТ ЗА ДЕЛОВНА СИГУРНОСТ НА ПРОИЗВОДСТВОТО И НА ИЗВОЗОТ НА ТУТУН И ТУТУНСКИ ПРЕРАБОТКИ

Член 1

Од износот на сојузниот данок на промет на преработки од тутун, уплатен во 1970 и 1971 година во Фондот за деловна сигурност на производството и на извозот на тутун и тутунски преработки според посебен сојузен закон, износот што нè е искористен за исплата на пропишаните премии при откупот на суров тутун извршен до 30 септември 1971 година или за извршување на обврските сторени до тој ден по тој основ, се распределува врз републиките и автономните покраини.

Член 2

Фондот за деловна сигурност на производството и на извозот на тутун и тутунски преработки и Службата на општественото книговодство ќе го утврдат неискористениот износ на средствата од член 1 на овој закон, според состојбата на тие средства на 30 јуни 1972 година.

Како неискористен износ на средствата од став 1 на овој член се подразбира и каматата што на тие средства ја остварил Фондот.

Член 3

Неискористениот износ на средствата, утврден според чл. 1 и 2 на овој закон, се распределува врз републиките и автономните покраини пропорционално со структурата на остварениот вкупен приход од сојузен данок на промет на преработки од тутун во периодот јануари-септември 1971 година, и тоа врз:

Социјалистичка Република Босна и Херцеговина	15,6%
Социјалистичка Република Црна Гора	2,6%
Социјалистичка Република Хрватска	25,6%
Социјалистичка Република Македонија	4,8%
Социјалистичка Република Словенија	10,3%
Социјалистичка Република Србија без автономните покраини	26,6%
Социјалистичка Автономна Покраина Косово	2,9%
Социјалистичка Автономна Покраина Војводина	11,4%

Службата на општественото книговодство ќе го утврди износот на средствата за секоја република и автономна покраина што се распределува според став 1 од овој член и ќе го пренесе на сметките што

ќе ги одреди надлежниот републички односно покраински орган.

Член 4

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

396.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗДВОЈУВАЊЕ НА ПОСЕБНИ СМЕТКИ ДЕЛ НА ПРИХОДИТЕ ОД ПРИДОНЕСОТ ОД ЛИЧНИОТ ДОХОД ОД РАБОТЕН ОДНОС, ОД ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ НА ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ И ОД СУДСКИТЕ ТАКСИ ВО 1972 ГОДИНА

Се прогласува Законот за издвојување на посебни сметки дел на приходите од придонесот од личниот доход од работен однос, од данокот на промет на производи и услуги и од судските такси во 1972 година, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 21 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 104
21 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗДВОЈУВАЊЕ НА ПОСЕБНИ СМЕТКИ ДЕЛ НА ПРИХОДИТЕ ОД ПРИДОНЕСОТ ОД ЛИЧНИОТ ДОХОД ОД РАБОТЕН ОДНОС, ОД ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ НА ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ И ОД СУДСКИТЕ ТАКСИ ВО 1972 ГОДИНА

Член 1

Заради реализација на политиката на ограничување на буџетската и друга заедничка потрошувачка утврдена во точка 6 на глава II на Резолуцијата за основните политиката на општествено-економскиот развој во 1972 година, приходите што ќе се образдуваат од придонесот од личниот доход од работен однос, од данокот на промет на стоки на мало и услуги и од судските такси што во 1972 година ќе се остварат во износ поголем од 14% во однос на остварувањето на тие приходи во 1971 година, се издвојуваат на посебните сметки на корисниците на тие средства.

Член 2

Одредбата на член 1 од овој закон се однесува на средствата на буџетите и фондовите на општествено-политичките заедници, на фондовите на заедниците на образованието и на заедниците на здравственото осигурување на работниците, на фондовите за непосредна детска заштита, на фондовите на додатокот на деца и на средствата на други интересни заедници, освен на средствата на фондовите на заедниците на инвалидско-пензиското осигурување.

Одредбата на член 1 на овој закон нема да се применува врз општествените дејности кај кои остварувањето на приходите е регулирано со општествени договори и самоуправни спогодби, во согласност со Уставниот амандман XXI.

Член 3

При утврдувањето на обврските за издвојување вишокот на приходите од оданочување на производи и услуги според сојузниот закон, остварените приходи во 1971 година се намалуваат за износот употребен за финансирање на основната инвалидско-боречка политика, како и за делот на данокот на промет употребен за уплата на придонесот за финансирање на федерацијата, а остварените приходи од тој данок во 1972 година се намалуваат за износите употребени за уплата на придонесите на републиките и автономните покраини за финансирање на федерацијата во 1972 година.

Член 4

Вишоците на приходите издвоени на посебните сметки од член 1 на овој закон не можат да се користат.

По исклучок од став 1 на овој член, вишоците на приходите издвоени на посебни сметки можат да се користат за враќање уплатените придонеси од личниот доход од работен однос на организациите на здружениот труд преку намалување на стапката на овој придонес.

Член 5

Републиките и автономните покраини можат да го зголемат или намалат процентот на ограничувањето од член 1 на овој закон за одделни општини односно за одделни корисници на приходите наведени во член 1 на овој закон, со тоа да се обезбеди вкупната потрошувачка во републиката односно во автономната покраина од овие извори на приходи да не може да биде поголема од 14%.

Член 6

Вишоците на приходите од изворите наведени во член 1 на овој закон што ќе се образуваат на сметките на буџетите и на сметките на инструментите за финансирање на другите корисници на општествени средства од член 2 на овој закон, за периодот од 1 јануари до 31 август 1972 година, ќе ги пресмета надлежната Служба на општественото книговодство најдоцна до 15 септември, а за наредните месеци 10 дена по истекот на месецот.

Утврдените вишоци по сметките од став 1 на овој член Службата на општественото книговодство ќе ги пренесе на посебните сметки на корисниците на општествени средства во рок од 10 дена по извршеното пресметување.

Член 7

Републиката односно автономната покраина, заради покрите на зголемени расходи настанати поради вонредни околности (поплава, земјотрес, суша, пожар, епидемија и сл.), може да одобри користење на средствата на вишоците издвоени на посебните сметки, најмногу до 20% од издвоените средства на територијата на републиката односно на автономната покраина.

Член 8

Поблиски прописи за примена на овој закон, по потреба, ќе донесе Сојузниот извршен совет.

Член 9

Овај закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

397.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ПОСЕБНО КОРИСТЕЊЕ НА ОДРЕДЕНИ ОБВРЗНИЦИ

Се прогласува Законот за посебно користење на одредени обврзници, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 89
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ПОСЕБНО КОРИСТЕЊЕ НА ОДРЕДЕНИ ОБВРЗНИЦИ

Член 1

Обврзниците издадени од страна на општествено-политичките заедници можат да се користат за полагање гарантни износи кај вложувањата во основни средства и во средства на заедничката потрошувачка, ако втасуваат за наплата во рокот на изградбата за која се врши полагањето на тие износи.

Како рок на изградбата од став 1 на овој член се подразбира рокот утврден со инвестициониот елаборат односно со одлука што го заменува инвестициониот елаборат.

Член 2

Корисниците на општествени средства средствата на своите резерви можат да ги држат во обврзници издадени од страна на општествено-политичките заедници во износ до 30% од износот утврден со законот.

Член 3

Општествено-политичките заедници и други корисници на општествени средства, при наплатата на придонесите, даноците и други давачки, се должни да ги примаат обврзниците што ги издаде во износите во кои тие обврзници втасуваат за наплата во годината за која се врши плаќање на придонесите, даноците и другите давачки.

Заради користење на обврзниците за целите од став 1 на овој член, корисниците на општествени средства ѝ ги предаваат обврзниците на Службата на општественото книговодство кај која се води нивната жиро-сметка. Граѓаните и граѓанските правни лица ѝ ги предаваат обврзниците на Службата на општественото книговодство надлежна за подрачјето на кое се наоѓа нивното живеалиште односно седиште.

За предадената обврзница Службата на општественото книговодство издава потврда која се смета како доказ за платениот износ на придонесот, на данокот, односно на друга давачка.

Ако обврзницата гласи на износ поголем од износот на придонесот, на данокот, односно на друга давачка, издадената потврда се смета како доказ за плаќање само во делот кој му одговара на износот на должниот придонес, данок односно друга давачка за годината во која е извршено предавање на обврзницата. Останатиот дел на износот, на кој гласи потврдата, се исплатува во рок што е означен во предадената обврзница.

Член 4

Се овластува сојузниот секретар за финансии, по потреба, да донесе поблиски прописи за условите и начинот на користење на обврзниците според одредбите на овој закон.

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

398.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УКИНУВАЊЕ НА ФОНДОТ ЗА КРЕДИТИРАЊЕ И ОСИГУРУВАЊЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ИЗВОЗНИ РАБОТИ И ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ НА СРЕДСТВАТА, ПРАВАТА И ОБВРСКИТЕ НА ТОЈ ФОНД ВРЗ ПОСЕБНИОТ ФОНД ШТО ГО ОСНОВАЛЕ ОРГАНИЗАЦИЈИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

Се прогласува Законот за укинување на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи и за пренесување на средствата, правата и обврските на тој фонд врз посебниот фонд што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 90
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ФОНДОТ ЗА КРЕДИТИРАЊЕ И ОСИГУРУВАЊЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ИЗВОЗНИ РАБОТИ И ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ НА СРЕДСТВАТА, ПРАВАТА И ОБВРСКИТЕ НА ТОЈ ФОНД ВРЗ ПОСЕБНИОТ ФОНД ШТО ГО ОСНОВАЛЕ ОРГАНИЗАЦИЈИТЕ НА ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД

Член 1

Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи, основан со Законот за Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/67), се укинува и престанува со работата според одредбите на овој закон.

Член 2

Средствата, правата и обврските на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи, освен средствата, правата и обврските пренесени врз републиките и автономните покраини со Законот за пренесување на средствата, правата и обврските на Федерацијата за инвестиции во стопанството врз републиките и автономните покраини („Службен лист на СФРЈ“, бр. 29/71), се пренесуваат со состојбата на 31 јули 1972 година врз Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи што го основале организациите на здружениот труд од областа на стопанството и деловните банки.

Преносот на средствата, правата и обврските според став 1 на овој член ќе се изврши по запишувањето на Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи во регистарот кај надлежниот суд, а под услов надлежниот орган на тој фонд претходно во целост да го прифати пренесувањето на средствата, правата и обврските.

Со денот на пренесувањето на средствата, правата и обврските врз Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи според овој закон, Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи престанува со работата.

Член 3

Средствата, правата и обврските на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи, кои според одредбите на член 2 од овој закон се пренесуваат врз Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи, ќе ги утврди Сојузниот извршен совет во рок од 90 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон, на предлог од комисија што тој за таа цел ќе ја образува.

Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи ќе ѝ достави на комисијата од став 1 на овој член биланс на своите средства и преглед на своите права и обврски со состојбата на 31 јули 1972 година, со комплетна документација, и ќе врши стручни и технички работи за потребите на комисијата.

Со одлуката од став 1 на овој член, Сојузниот извршен совет ќе го одреди денот за пренос на средствата, правата и обврските на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи врз Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи и ќе го пропише начинот на нивното пренесување.

Член 4

Ако Фондот за кредитирање и осигурување на извозните работи не го прифати во целост преземањето на средствата, правата и обврските од Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи најдоцна до 30 ноември 1972 година, ќе се отвори постапка за ликвидација на фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи.

Со денот на отворањето на постапката за ликвидација престанува со работата фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи.

Постапката за ликвидација на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи и начинот за користење на средствата што ќе преостанат по неговата ликвидација ќе се уредат со посебен сојузен закон.

Член 5

Почнувајќи од 1 август 1972 година Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи не може да склучува нови работи и да презема нови обврски.

Член 6

Со денот на престанувањето на работата на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи, престануваат да важат:

- 1) Законот за Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи („Службен лист на СФРЈ“ бр. 31/67);
- 2) Законот за определување на износот до кој Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи може да презема обврски за 1971 и 1972 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/70 и 60/70);
- 3) Законот за обезбедување средства за кредитирање на извозот на опрема и бродови и за изведување инвестициони работи во странство на кредит во 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/71).

Член 7

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

399.

Врз основа на Уставниот амандман XXXVII точка 4 под 1, издавам

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ВРЕДНОСТА НА ЗАЛИХИТЕ И НА ИСПРАВКАТА НА ФИНАНСИСКИОТ РЕЗУЛТАТ ЗА ДЕЛОТ НА НЕНАПЛАТЕНОТО ПОБАРУВАЊЕ НАД ОДРЕДЕНОТО ВРЕМЕ

Се прогласува Законот за утврдување на вредноста на залихите и на исправката на финансискиот резултат за делот на ненаплатеното побарување над одреденото време, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 21 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 21 јули 1972 година.

ПР бр. 93
21 јули 1972 година
Белград

Претседател на
Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ВРЕДНОСТА НА ЗАЛИХИТЕ И НА ИСПРАВКАТА НА ФИНАНСИСКИОТ РЕЗУЛТАТ ЗА ДЕЛОТ НА НЕНАПЛАТЕНОТО ПОБАРУВАЊЕ НАД ОДРЕДЕНОТО ВРЕМЕ

I. Општа одредба

Член 1

Овој закон се однесува на организациите на здружениот труд во областа на стопанството, како и на основните организации на здружениот труд што се во состав на работните организации вон од стопанството ако се занимаваат со стопанска дејност (во понатамошниот текст: организацијата на здружениот труд).

II. Утврдување на вредноста на залихите

Член 2

Организацијата на здружениот труд на крајот на годината, при составувањето на завршната сметка, е должна да ја утврди вредноста на готовите производи, на трговските стоки, на надворешните производи и на полупроизводите според одредбите на овој закон.

Член 3

Вредноста на готовите производи и на трговските стоки, чии продажни цени се поголеми или еднакви на вредноста по која тие се водат во книговодството на организацијата на здружениот труд, се утврдува според вредностите искажани во книгите на организацијата на здружениот труд.

Вредноста на готовите производи и на трговските стоки, чии продажни цени се пониски од вредноста по која тие се водат во книговодството на организацијата на здружениот труд, се утврдува според просечната пондерирана продажна цена што организацијата ја има постигнато во последниот месец односната година.

Член 4

Вредноста на готовите производи и на трговските стоки што организацијата на здружениот труд не ги продавала во последниот месец односната година, се утврдува според просечната пондерирана

продажна цена што организацијата на здружениот труд ја има постигнато во месецот во кој ја вршела последната продажба во односната година. Ако нема вршено продажба на готови производи и на трговски стоки во текот на годината, вредноста се утврдува според вредноста на исти или слични производи на пазарот.

Член 5

Вредноста на надворешните производи и на полупроизводите што имаат пазарна цена се утврдува согласно чл. 3 и 4 на овој закон.

Вредноста на надворешните производи и на полупроизводите за кои не може да се утврди пазарната цена, се утврдува според вредноста на готовите производи.

Утврдувањето на вредноста според став 2 на овој член се врши така што вредноста на готовите производи се намалува за износот на издатоците (материјални трошоци на работењето и амортизацијата, лични доходи, законски и договорни обврски) потребни од тој полупроизвод и недовршен производ да се изработи готов производ.

Член 6

Организацијата на здружениот труд што ќе изврши намалување на вредноста на залихите според чл. 3 и 5 на овој закон, настанатата разлика ќе ја покрие при составувањето на завршната сметка врз товар на вкупниот приход.

III. Исправка на финансискиот резултат за делот на ненаплатеното побарување над одреденото време

Член 7

Организацијата на здружениот труд при составувањето на периодичната пресметка и на завршната сметка е должна да изврши исправка на финансискиот резултат за делот на побарувањата од купувачите за кои од денот на издавањето на фактурата до последниот ден на пресметковниот период изминале повеќе од 90 дена.

Ако организацијата на здружениот труд продала стока или извршила услуга на кредит, рокот од став 1 на овој член се смета од денот на втасаноста на побарувањето што е утврден со договорот за продажба на стоката на кредит склучен во смисла на чл. 91 до 94 од Законот за банките и за кредитното и банкарското работење.

Член 8

Банката при составувањето на периодичната пресметка и на завршната сметка е должна да изврши исправка на финансискиот резултат за делот на побарувањата од комитентите по основ на пресметаните а ненаплатени камати и провизии за кои од денот на втасаноста на побарувањето до последниот ден на пресметковниот период изминале повеќе од 90 дена.

Член 9

Делот на побарувањето за кој се врши исправката на финансискиот резултат според чл. 7 и 8 на овој закон, се утврдува така што ненаплатеното побарување во пресметката се намалува за 25% за секои изминати 90 дена.

Член 10

Како финансиски резултат, во смисла на овој закон, се подразбира вкупниот приход на организацијата на здружениот труд.

Член 11

Покрај завршната сметка и периодичната пресметка организацијата на здружениот труд е должна на Службата на општественото книговодство да ѝ поднесе спецификација на побарувањата за кои од издавањето на фактурата односно од втасаноста за наплата до последниот ден на пресметковниот период изминале повеќе од 90 дена.

IV. Казнени одредби**Член 12**

Со парична казна од 5.000 до 200.000 динари ќе се казни за стопански престап организацијата на здружениот труд:

1) ако не ја утврди вредноста на залихите на готови производи, трговски стоки, недовршени производи и полупроизводи (чл. 3 до 5);

2) ако не ја покрие разликата настаната поради намалување вредноста на залихите (член 6);

3) ако не изврши исправка на финансискиот резултат за делот на побарувањето од купувач, на начинот предвиден во чл. 7 и 9 на овој закон.

Со парична казна од став 1 на овој член ќе се казни и банката ако не изврши исправка на финансискиот резултат за делот на побарувањето од комитент, на начинот предвиден во чл. 8 и 9 на овој закон.

За дејствието од ст. 1 и 2 на овој член ќе се казни со парична казна од 500 до 5.000 динари и одговорното лице во организацијата на здружениот труд односно во банката.

V. Пресодни и завршни одредби**Член 13**

По исклучок од одредбата на член 9 на овој закон, исправката на финансискиот резултат за 1972 година се врши само по завршената сметка така што за сите побарувања постари од 90 дена вредноста на побарувањата во пресметката се намалува за 12,5%.

Член 14

Сојузниот секретар за финансии, по потреба, донесува поблиски прописи за начинот и за постапката за утврдување на вредноста на залихите и на исправката на вредноста на залихите и на финансискиот резултат за делот на ненаплатеното побарување над одреденото време.

Член 15

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за покривање на разликата во цените при продажбата и отписот на залихите на стоки и при отписот на побарувањата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 50/69).

Одлуките што организацијата на здружениот труд ги донела врз основа на законот од став 1 на овој член, а пред влегувањето во сила на овој закон, ќе се применуваат до нивното извршување.

Член 16

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

400.

Врз основа на член 174 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и Уставниот амандман IX точка 1 став 2, во врска со член 32 став 2 од Основниот закон за општествените стоковни резерви, Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 20 јули 1972 година и на седницата на Стопанскиот собор од 20 јули 1972 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ОДОБРУВАЊЕ НА ФИНАНСИСКИОТ ПЛАН НА СОЈУЗНАТА ДИРЕКЦИЈА ЗА РЕЗЕРВИ НА ПРЕХРАБЕНИ ПРОИЗВОДИ ЗА 1972 ГОДИНА

Се одобрува финансискиот план на Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи за

1972 година, што го донесе Советот на Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи на седницата од 27 април 1972 година.

Сојузна скупштина

АС бр. 586

21 јули 1972 година

Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател Претседател
на Стопанскиот собор, на Соборот на народите,
д-р **Васил Григчев, с. р.** **Мика Шпиљак, с. р.**

401

Врз основа на Уставните амандмани XXXVI точка 21 став 1 и IX точка 1 став 3 алинеја 4, Сојузната скупштина, на предлог од Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, а по прибавеното мислење од Комисијата на Сојузната скупштина за избор и именувања, на седницата на Соборот на народите од 21 јули 1972 година и на седницата на Општествено-политичкиот собор од 20 јули 1972 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ИЗБОР НА ЧЛЕН НА СОВЕТОТ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

За член на Советот на федерацијата се избира **Срѓа Прица**, досегашен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Италија.

Сојузна скупштина

АС бр. 663

21 јули 1972 година

Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Претседател Претседател
на Општествено-политичкиот собор, на Соборот на народите,
Радомир Коматина, с. р. **Мика Шпиљак, с. р.**

402

Врз основа на Уставниот амандман XXXVI точка 16 и чл. 8 и 9 од Деловникот за работата на Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 30/72), Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, на седницата од 12 јули 1972 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ИЗБОР НА ПОТПРЕТСЕДАТЕЛ НА ПРЕТСЕДАТЕЛСТВОТО НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

За потпретседател на Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија за период од една година, почнувајќи од 1 август 1972 година, се избира **Рато Дугоњиќ**, член на Прет-

седателствот од Социјалистичка Република Босна и Херцеговина.

**Претседателство на Социјалистичка
Федеративна Република Југославија**

Бр. 49
14 јули 1972 година
Белград

Претседател
на Претседателството
Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

403

Врз основа на член 31 став 1 од Законот за општествена контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/72 и 35/72), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

**ЗА ОДРЕДУВАЊЕ МАРЖА ПРИ УВОЗ НА
СВЕЖО ОВОШЈЕ И ЗЕЛЕНЧУК**

1. Организациите на здружениот труд што се занимаваат со увоз на свежо овошје и зеленчук за покривање на своите трошоци на увозот и прометот на свежо овошје и зеленчук можат да засметуваат маржа до 8%.

2. Маржата од точка 1 на оваа одлука може да се засметува врз набавната цена франко југословенската граница, вклучувајќи ја царината и другите давачки при увозот.

Маржата ги покрива сите трошоци што организацијата на здружениот труд ги има при увозот и прометот на производите од точка 1 на оваа одлука, освен зависните транспортни трошоци што ќе настанат по преминување на југословенската граница.

3. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 120
19 јули 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биједиќ, с. р.

404

Врз основа на член 19 став 2 и чл. 20 и 22 став 8 од Законот за девизното работење („Службен лист на СФРЈ“, бр. 29/66, 54/67, 55/68, 13/69, 20/69, 50/69, 55/69, 32/70, 47/70, 53/70, 15/71, 25/71 и 33/71), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

**ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОДЛУКАТА
ЗА УТВРДУВАЊЕ И РАСПРЕДЕЛБА НА ГЛОБАЛНАТА
ДЕВИЗНА КВОТА ЗА УВОЗ НА СТОКИ ЗА ЛИЧНА ПОТРОШУВАЧКА ВО 1972 ГОДИНА**

1. Во Одлуката за утврдување и распределба на глобалната девизна квота за увоз на стоки за лична потрошувачка во 1972 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 35/72) точка 3 се менува и гласи:

„3. Средствата на глобалната девизна квота од точка 1 на оваа одлука, намалени за износот од точка 2 на оваа одлука, се распределуваат врз републиките и автономните покраини според учеството на прометот на стоки на мало остварен во републиките и автономните покраини во скупниот промет на стоки на мало остварен во Југославија во 1971 година.“

Средствата од став 1 на оваа точка работните организации ги распределуваат договорно во рамките на стопанските комори на републиките и на стопанските комори на автономните покраини според критериумите што тие ќе ги утврдат во рамките на тие комори.

2. По точка 8 се додаваат две нови точки, кои гласат:

„8а. Ако работните организации не постигнат договор од точка 3 став 2 на оваа одлука, распределбата на средствата од точка 3 став 1 на оваа одлука ќе ја изврши надлежниот републички односно покраински орган по претходно поднесениот извештај и мислење од стопанската комора на републиката односно од стопанската комора на автономната покраина.“

8б. По извршената распределба на глобалната девизна квота од точка 3 став 1 на оваа одлука, стопанската комора на републиката односно стопанската комора на автономната покраина доставува извештај за извршената распределба, со соодветна документација, до Сојузниот секретаријат за стопанство.

Ако распределбата на глобалната девизна квота од точка 3 став 1 на оваа одлука ја врши надлежниот републички односно покраински орган, извештајот од став 1 на оваа одлука го поднесува тој орган.“

3. Точка 12 се брише.

4. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 122
19 јули 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биједиќ, с. р.

405

Врз основа на чл. 20 и 22 од Законот за девизното работење („Службен лист на СФРЈ“, бр. 29/66, 54/67, 55/68, 13/69, 20/69, 50/69, 55/69, 32/70, 47/70, 53/70, 15/71, 25/71 и 33/71), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

**ЗА УТВРДУВАЊЕ ДОПОЛНИТЕЛЕН ИЗНОС НА
ГЛОБАЛНАТА ДЕВИЗНА КВОТА НА ОДРЕДЕНИ
РАБОТНИ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА УВОЗ НА РЕПРОДУКЦИОНЕН
МАТЕРИЈАЛ ЗА 1972 ГОДИНА**

1. За увоз на репродукционен материјал за 1972 година, на производителските работни организации што имаат регистриран договор за вложување средства на странски лица во домашна работна организација за заедничко работење им се утврдува дополнителен износ на глобалната девизна квота од 255.600.000 динари во девизи што се од значење за одржување на ликвидноста во меѓународните плаќања.

2. Средствата на дополнителниот износ на глобалната девизна квота од точка 1 на оваа одлука се распределуваат врз производителските работни организации кои поради намалување на правата по основ на глобалната девизна квота во 1972 година во однос на правата што ги имале во времето на регистрирањето на договорот се дојдени во тешкотии во врска со извршувањето на договорот.

3. Распределбата на средствата од точка 1 на оваа одлука ја врши Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, во спогодба со Сојузниот секретаријат за стопанство, а по барање на производителската работна организација.

4. Сојузниот секретаријат за надворешна трговија на секоја производителска работна организација, која според одредбите на оваа одлука има право на дополнителен износ на глобалната девиз-

на квота, ќе ѝ издаде решение за височината на девизната квота што ѝ припаѓа.

5. Неискористениот износ на глобалната девизна квота од точка 1 на оваа одлука може да се користи и во наредната година.

6. Сојузниот секретаријат за надворешна трговија, по потреба, донесува поблиски прописи за начинот за поднесување на барањето од точка 3 на оваа одлука, како и за начинот за поднесување на документацијата што служи за распределба на глобалната девизна квота од точка 1 на оваа одлука.

7. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 123
19 јули 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биедиќ, с. р.

406

Врз основа на член 3 став 2 од Законот за компензации на производителите на вештачки гудриња и на производителите на определени прехранбени производи поради зголемувањето на цените на земјоделските производи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71, 44/71, 60/71, 12/72 и 39/72), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА ИЗНОСОТ НА КОМПЕНЗАЦИЈЕ НА ИМЕ РАЗЛИКА ВО ЦЕНАТА ЗА БРАШНО

1. Во Одлуката за износот на компензациите на име разлика во цената за брашно („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/72) во точка 1 став 1 зборовите: „од 0,23 динари“ се заменуваат со зборовите: „од 0,36 динари“.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 121
20 јули 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биедиќ, с. р.

407

Врз основа на член 48 став 2 од Законот за патните исправи на југословенските државјани („Службен лист на СФРЈ“, бр. 53/67 и 27/69) и член 83 став 2 од Законот за движењето и престојот на странци во Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 50/69 и 24/71), сојузниот секретар за внатрешни работи донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДРЕДУВАЊЕ ЦЕНАТА НА ОБРАСЦИТЕ НА ПАТНИ И ДРУГИ ИСПРАВИ НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ДРЖАВЈАНИ И СТРАНЦИ

1. Органите на управата кои според одредбите на Законот за патните исправи на југословенските државјани и на Законот за движењето и престојот на странци во Југославија им издаваат патни и други исправи на југословенски државјани и на странци,

ги наплатуваат обрасците на тие исправи по цената, и тоа по образецот:

	Динари
1) пасош	30
2) заеднички пасош	35
3) патен лист	10
4) патен лист за странци	10
5) патна исправа за бегалци	20
6) патна исправа за лица без државјанство	20
7) туристичка пропусница	2
8) лична карта за странци	2

2. Со денот на влегувањето во сила на ова решение престанува да важи Решението за определување цените на обрасците на патните и други исправи на југословенски државјани и странци („Службен лист на СФРЈ“, бр. 39/67).

3. Ова решение влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

П — бр. 270-3-1/10
6 јули 1972 година
Белград

Сојузен секретар
за внатрешни работи,
Лука Бановиќ, с. р.

408

Врз основа на член 59 став 2 од Царинскиот закон („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/59, 13/63, 16/65, 15/67, 30/68 и 32/70), директорот на Сојузната управа на царини издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА СОДРЖИНАТА И НАЧИНОТ НА ПОПОЛНУВАЊЕТО И ПОДНЕСУВАЊЕТО НА ДЕКЛАРАЦИЈАТА ЗА ЦАРИНЕЊЕ СТОКИ

1. Во Наредбата за содржината и начинот на пополнувањето и поднесувањето на декларацијата за царинење стоки („Службен лист на СФРЈ“, бр. 14/64 и 52/69) во точка 3 став 4 се брише.

2. Оваа наредба влегува во сила на 15 септември 1972 година.

Бр. 8136/1
17 јули 1972 година
Белград

Заменик директор
на Сојузната управа
за царини,
Димитар Алексиески, с. р.

409

Врз основа на точка 2 од Одлуката за мерките и начинот за утврдување посебна давачка при увозот на одделни земјоделски и прехранбени производи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/68, 27/68 и 30/69), во согласност со сојузниот секретар за стопанство и со сојузниот секретар за надворешна трговија, директорот на Сојузниот завод за цени издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА ВИСОЧИНАТА НА ПОСЕБНАТА ДАВАЧКА ПРИ УВОЗОТ НА ОДДЕЛНИ ЗЕМЈОДЕЛСКИ И ПРЕХРАНБЕНИ ПРОИЗВОДИ

1. Во Наредбата за височината на посебната давачка при увозот на одделни земјоделски и прехранбени производи („Службен лист на СФРЈ“, бр.

11/71, 15/71, 17/71, 19/71, 21/71, 48/71, 51/71, 54/71, 56/71, 60/71, 3/72, 29/72 и 38/72) во точка 1 одредбите под 17, 18, 19, 20, 21, 22, 32, 33, 35 и 90 се бришеат.

2 Оваа наредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 17-593/1
20 јули 1972 година
Белград

Директор на Сојузниот
завод за цени,
Вјекослав Лацковиќ, с. р.

По извршеното споредување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Законот за оданочување на производи и услуги во прометот, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/72, се поткраднале долунаведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА

НА ЗАКОНОТ ЗА ОДАНОЧУВАЊЕ НА ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ ВО ПРОМЕТОТ

Во Тарифата на основниот данок на промет, која е составен дел на Законот за оданочување на производи и услуги во прометот, во Тар. бр. 3 во забелешката во точка 1 став 1 наместо зборовите: „од точ. 1, 2 и 3“ треба да стојат зборовите: „од точ. 1, 2, 3 и 4“, а во став 3 на истата точка наместо зборовите: „од точ. 4 и 5“ треба да стојат зборовите: „од точ. 5 и 6“.

Од Секретаријатот за законодавство на Сојузната скупштина, Белград, 18 јули 1972 година.

По извршеното споредување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Решението за одредување на пониски царински стапки за увоз на репродукциони материјали, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 29/72, се поткраднале долунаведените грешки, та се дава

ИСПРАВКА

НА РЕШЕНИЕТО ЗА ОДРЕДУВАЊЕ НА ПОНИСКИ ЦАРИНСКИ СТАПКИ ЗА УВОЗ НА РЕПРОДУКЦИОНИ МАТЕРИЈАЛИ

Во точка 1 тар. број 39.01/8 во колоната 2 наместо зборот: „Полиестри“ треба да стои: „Полиетри“.

Во тар. број 71.15/26 во колоната 2 наместо бројот: „2“ треба да стои бројот: „3“.

Од Сојузниот секретаријат за финансии, Белград, 20 јули 1972 година.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛ. 25, 29, 41 И 42 ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА ВНАТРЕШНАТА ОРГАНИЗАЦИЈА И РАБОТАТА НА СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА ПАТЕНТИ

I. На иницијатива од група работници од Белград, Уставниот суд на Југославија со решение У бр. 175/71 од 5 јануари 1972 година поведе постапка за оценување на законитоста на чл. 25, 29, 41 и 42 од Правилникот за внатрешната организација и работата на Сојузниот завод за патенти, од 28 јули 1970 година.

Со одредбата на точка 2 на член 25 на Правилникот е предвидено работникот на Заводот да има право да работи на она работно место што одговара на неговата стручна подготовка, искуство, знаење и други услови пропишани за тоа работно место, но истовремено е пропишана и должноста на работникот „да ги преземе работите и на секое друго работно место за кое се бараат приближно исти услови“.

Според одредбата на точка 4 на член 25 од Правилникот, директорот на Заводот „може работникот што во текот на подолго време не ги врши со успех и навремено работите на своето работно место или не постигнува просечен ефект, со решение да го премести на друго работно место за кое е потребна пониска стручна подготовка од онаа што тој работник ја има, доколку работната заедница не одлучи да му престанува работата поради неисполнување на работната обврска во обем и на начин што биле утврдени“.

Со одредбата на точка 4 на член 29 од Правилникот се предвидува „директорот да донесува одлуки за примање на работници во служба, да им одредува звања и да ги распоредува на работните места“.

Со одредбата на точка 1 под л) на член 41 од Правилникот се утврдува како потешка повреда на работната должност на работникот „одбивањето да даде во одреден рок изјаснување или непристапувањето на работникот кон сослушување, односно неговото неодозвање на поканата од дисциплинскиот суд во случај на поведување дисциплинска постапка“.

Со одредбата на точка 1 од член 42 на Правилникот е предвидено дисциплинска постапка против работникот на Заводот „да поведува директорот по свое наоѓање или по предлог на некој од раководните работници“.

II. Оценувајќи ја законитоста на наведените одредби на Правилникот за внатрешната организација и работата на Сојузниот завод за патенти, Уставниот суд на Југославија утврди дека тие одредби не се во согласност со одредбите на чл. 1, 5, 9, 23, 24, 32 и 105 од Основниот закон за работните односи и со одредбите на чл. 118 до 126 од Законот за сојузната управа.

Одредбата на точка 2 на член 25 од Правилникот, според која работникот на Заводот, покрај работите што одговараат на неговата стручна подготовка, искуство и знаење, е должен да ги преземе и работите на секое друго работно место за кое се бараат „приближно исти услови“, непосредно ѝ е спротивна на одредбата на член 32 од Основниот закон за работните односи, зашто со оваа законска одредба е пропишано кога работникот може да се распореди од едно работно место на друго. Должноста за преземање на работите на секое друго работно место за кое се бараат „приближно исти услови“, по оценка на Уставниот суд, ги стеснува правата на работникот во врска со неговото распоредување на други работи и отвора можност за произволно и субјективно проценување на конкретните ситуации и на случаите врз кои би се применила наведената одредба од Правилникот.

Според оцената на Уставниот суд на Југославија, со наведената законска одредба е во спротивност и одредбата на точка 4 од член 25 на Правилникот, со која директорот на Заводот се овластува „да може да врши преместување на работници на друго работно место за кое е потребна пониска стручна подготовка од онаа што ја има работникот“. Распоредување на работникот од едно на друго работно место, според член 32 на наведениот сојузен основен закон, е дозволено под услов работното место на кое се преместува работникот да одговара на степенот на стручното образование на одредено занимање односно на насоката што ја има работникот. Само во исклучителни околности работникот може да се распореди на работно место за кое е предвиден понизок степен на стручно образование од оној што

тој го има и тоа привремено додека траат тие околности, кои мораат да бидат утврдени во општиот акт на работната организација.

Освен тоа, одредбата на точка 4 на член 25 од Правилникот е во спротивност и со член 105 од Основниот закон, бидејќи за примена на институцијата од таа законска одредба (утврдување на работоспособноста на работникот со која тој ги задоволува барањата на работното место и распоредување на работникот на работното место што одговара на неговата стручна и друга работна способност), во општиот акт на работната организација треба да бидат утврдени постапката и органот што на објективен начин ги утврдува работните способности на работникот и другите околности од значење за примена на тие законски одредби.

Одредбата на точка 4 на член 29 од Правилникот, според која „директорот донесува одлуки за примање на работници во служба, им одредува звања и ги распоредува на работните места“, исто така не е во согласност со законот. Донесувањето на такви одлуки од поединец, од старешина на орган, без утвредена постапка во општиот акт на организацијата и без учество на работната заедница и на нејзините органи во донесувањето на тие одлуки, не би било во согласност со Уставот и со правата загарантирани со законот што ги имаат работните луѓе во органите на управата во решавањето на одредени прашања од областа на уредувањето на месусебните, самоуправниите и другите односи (чл. 1, 5, 9, 23 и 24 од Основниот закон за работните односи и чл. 118 до 126 од Законот за сојузната управа).

Одредбата на точка 1 под л) на член 41 од Правилникот, со која „неодзовањето на поканата од дисциплинскиот суд, непристапувањето кон сослушување или одбивањето да се даде во одреден рок изјаснување“, се квалификува како потешка повреда на работната должност, за која според Основниот закон на работникот може да му се изрече мерка исклучување од работната заедница, исто така е незаконита, бидејќи таквата квалификација на обноската на работникот и неговото земање на одговорност, по оценка на Уставниот суд, е во спротивност со општите начела на домашното казнено законодавство.

Одредбата на точка 1 на член 42 од Правилникот, според која дисциплинска постапка поведува директорот на Заводот „по свое наоѓање“, е незаконита, бидејќи поведувањето на дисциплинска постапка не може да зависи од волјата и наоѓањето на поединец.

III. Од изложеното, а врз основа на член 241 став 1 точка 3 од Уставот и член 26 од Законот за Уставниот суд на Југославија, по одржаната јавна расправа, Уставниот суд на Југославија

одлучи

1. Се поништуваат:

— одредбата на точка 2 на член 25 од Правилникот за внатрешната организација и работата на Сојузниот завод за патенти, од 23 јули 1970 година, според која работниците на Заводот се „должни да преземат работи и секое друго работно место за кое се бараат приближно исти услови“;

— одредбата на точка 4 на член 25 од Правилникот, со која се овластува директорот на Заводот „да може да врши преместување на работници на друго работно место за кое е потребна пониска стручна подготовка од онаа што ја има работникот“.

2. Се укинуваат:

— одредбата на точка 4 на член 29 од Правилникот, според која „директорот донесува одлука за примање на работници во служба, им одредува звања и ги распоредува на работни места“;

— одредбата на точка 1 под л) на член 41 од Правилникот, според која како потешка повреда на

работната должност се утврдува „одбивањето да се даде во одреден рок изјаснување или непристапувањето кон сослушување, односно неодзовањето на поканата од дисциплинскиот суд во случај на поведување дисциплинска постапка“;

— одредбата на точка 1 на член 42 од Правилникот, според која дисциплинската постапка ја поведува директорот „по свое наоѓање“.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“ и во Сојузниот завод за патенти, Белград.

IV. Уставниот суд на Југославија ја донесе оваа одлука во состав: д-р Борислав Благоевиќ, д-р Александар Фира, Димо Кантарџински, Радојка Катиќ, Гуро Меденица, д-р Стане Павлич, Ненад Петровиќ, д-р Иво Сунарик, Таиц Таиши и Јоже Земљак.

У. бр. 175/71

7 јуни 1972 година

Белград

Го заменува претседателот на Уставниот суд на Југославија судија, **Борислав Ромиќ, с. р.**

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА И ЗАКОНИТОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 92 ТОЧ. 15, 16 И 17 И ЧЛ. 205, 206 И 209 ОД СТАТУТОТ И НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 3 СТАВ 3 И ЧЛЕН 14 ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА ВНАТРЕШНАТА ОРГАНИЗАЦИЈА И СИСТЕМАТИЗАЦИЈА НА РАБОТНИТЕ МЕСТА НА ПРЕТПРИЈАТИЕТО „МАШИНОКОМЕРЦ“ ВО БЕЛГРАД

I. Со точка 15 на член 92 од Статутот на Претпријатието „Машинокомерц“ во Белград е предвидено Управниот одбор да одлучува за барањата на работниците што ги остваруваат своите права од работен однос, а со точ. 16 и 17 на тој член е одредено Управниот одбор да распишува конкурси и да донесува одлуки за избор на работници за раководни работни места во работната организација.

Со одредбите на чл. 205, 206 и 209 од Статутот детално се одредени правата и должностите на Управниот одбор што произлегуваат од точ. 16 и 17 на член 92 од Статутот, и е утврдена постапката по која Управниот одбор распишува конкурси, одлучува за избор на кандидати и за пополнување на раководни работни места без конкурс, ако по распишаниот конкурс не се јавил кандидат што ги исполнува условите на конкурсот.

Статутот на Претпријатието „Машинокомерц“ е усвоен и е влезен во сила на 4 јуни 1966 година.

Член 3 став 3 на Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места на Претпријатието „Машинокомерц“ одредува одлука за пополнување на работните места да донесува Управниот одбор, а член 14 содржи предно овластување според кое Управниот одбор е должен во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на тој правилник да ги распореди затечените работници на работните места утврдени со систематизацијата.

Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места е усвоен на 14 октомври 1971 година.

II. Уставниот суд на Југославија со решение број У-53/72 од 12 април 1972 година поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на наведените прописи, оценувајќи дека основано може да се постави прашањето на нивната согласност со член 131 на Основниот закон за работните односи и со Уставниот амандман XV односно XXI, ако е во прашање Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места.

Работничкиот совет и генералниот директор на Претпријатието „Машинокомерц“, во одговор на решението, истакна дека одредувањето на овластувања врз одделни колегијални органи е неустойливо право на работната заедница и дека Уставните амандмани XX до XLII ги укинале законите со кои се интервенирало во внатрешните односи во работните организации. Со тоа новите уставни амандмани ја надминаа уставната норма содржана во Амандманот XV и овозможиле и на управниот одбор да му се доверат функции на управување што работната заедница ќе одлучи да му ги довери на тој орган.

III. Уставниот суд оцени дека прашањето на положбата и на овластувањата на управниот одбор е прашање од начелно значење, со оглед на законската и уставната функција на управниот одбор како извршен орган во работната организација.

Според Уставниот амандман XV единствено работничкиот совет односно нему соодветниот орган е орган на управување, а сите други органи во работната организација, па според тоа и управниот одбор, се извршни органи на кои работната заедница им доверува одредени извршни функции, а не функции на управување. Одлучувањето за правата од работниот однос, според член 131 на Основниот закон за работните односи, претставува функција на управување а не извршна функција во работната организација, а од влегувањето во сила на Уставниот амандман XXI — одлучувањето за работните односи е непосредно право на работниците на основната организација на здружениот труд.

Тргувајќи од наведените начелни поставки, Уставниот суд на Југославија ги цеспеше одредбите на точ. 15, 16 и 17 од член 92 и чл. 205, 206 и 209 од Статутот и одредбите на член 3 став 3 и член 14 од Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места на Претпријатието „Машинокомерц“, кои одредби го овластуваат Управниот одбор да одлучува за правата од работните односи, во однос на член 131 на Основниот закон за работните односи.

Одредбата на член 131 на Основниот закон за работните односи предвидува работната заедница со статутот да ги одредува органите што донесуваат одлуки за остварување на правата, должностите и обврските од работните односи, со тоа што во зградата ги наведува примерите на органи, и тоа: „избрани органи на управувањето на работната организација, на работната заедница во организациите на здружениот труд во работната организација или пивни органи на управувањето и сл.“.

Наведениот законски текст одредено укажува дека законодавецот ги предвидел избраните органи на управувањето, со вариетети што се јавуваат во помалите или организационо поделените работни организации, да одлучуваат за правата од работните односи. Како слични органи не можат да се подразбираат органи од друг вид, органи што не се избрани ниту именувани, органи што не се органи на управување туку извршни органи. Ваквото сфаќање на содржината на член 131 произлегува од самиот Основен закон за работните односи во кој е нагласена тенденцијата на непосредно одлучување. Законодавецот се служи со изразот „работна заедница“ кога го регулира носителот на правото на одлучување во работната организација, за во член 131 изречно да нагласи дека за правата од работните односи одлучуваат органите што ќе ги одреди работната заедница со статутот, а со пример укажа дека се во прашање избрани органи на управување. Бидејќи со член 131 се предвидува генерално делегирање на низа овластувања што Основниот закон за работните односи ги ставил во делокругот на работната заедница, такво делегирање може да се изврши само врз орган на кој работната заедница, со непосреден избор, му има укажано доверба да ги врши правата и должностите од името и за сметка на работната заедница. Поради тоа, член 131 од Основниот закон за работните односи упатува на тоа дека тој пропис веќе го одредил

избраниот орган на управувањето како носител на овластувањето за одлучување за правата и должностите од работните односи, а оставил со статутот да се регулираат одделни овластувања зависно од потребите на одредена работна организација.

Ако се има предвид дека до усвојувањето на Уставниот амандман XV беше во сила Основниот закон за избирање на работнички совети и други органи на управувањето во работните организации, според кој управниот одбор беше орган на управување, тоа може да го оправда одредувањето на управниот одбор како орган кој, во времето на донесувањето на Статутот, е одреден да одлучува за правата и должностите од работните односи. Меѓутоа, со влегувањето во сила на Уставниот амандман XV, доследно е издиференцирана положбата на органите на управувањето во однос на извршните органи во работната организација и, по тој повод, се укинали сите прописи за избирање на управен одбор како орган на управување во Основниот закон за избирање на работнички совети и други органи на управувањето во работните организации.

Според тоа, од денот на влегувањето во сила на Уставниот амандман XV управниот одбор престана да ја врши функцијата на управувањето во работната организација, па престанаа да важат и прописите со спротивна содржина.

Врз основа на изложеното, Уставниот суд на Југославија утврди дека точ. 15, 16 и 17 на член 92 и чл. 205, 206 и 209 од Статутот на Претпријатието „Машинокомерц“ од 1966 година не се во согласност со член 131 на Основниот закон за работните односи — од 18 декември 1968 година како ден на влегувањето во сила на Уставниот амандман XV.

Исто така, Уставниот суд на Југославија утврди дека одредбите на член 3 став 3 и на член 14 од Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места на Претпријатието „Машинокомерц“ не се во согласност со член 131 на Основниот закон за работните односи и со Уставните амандмани XV и XXI, и тоа од денот на усвојувањето на тој правилник, т. е. од 14 октомври 1971 година.

IV. Врз основа на изложеното, а согласно со член 247 од Уставот на Југославија, Уставниот суд на Југославија на седницата од 28 јуни 1972 година

одлучи

1. Работната заедница, со статутот или со друг општ акт, не може да му ја довери на управниот одбор функцијата на управувањето во областа на одлучувањето за правата, должностите и обврските од работните односи.

2. Се поништуваат одредбите на точ. 15, 16 и 17 на член 92 и чл. 205, 206 и 209 од Статутот и одредбите на член 3 став 3 и член 14 на Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места на Претпријатието „Машинокомерц“ во Белград.

V. Оваа одлука је донесе Уставниот суд на Југославија во состав: претседавач судија Боривое Ромиќ и судии: д-р Борислав Благоевиќ, Иван Божичевиќ, д-р Алескандар Фира, Радивоје Главиќ, Димо Контарциски, Радојка Катик, Гуро Меденица, д-р Стане Павлич, Таип Таипи и Јоже Земљак.

У. бр. 53/72
28 јуни 1972 година
Белград

Го заменува претседателот на Уставниот суд на Југославија судија,
Боривое Ромиќ, с. р.

О Д Л У К А**ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛ. 81 И 87
ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА САМОУПРАВУВАЊЕ И
ЗА РАБОТНИТЕ ОДНОСИ НА ЦАРИНАРНИЦАТА
НИШ**

I. На иницијатива од работник вработен во својство на цариник на Царинарницата Ниш, граничен премини Вршка Чука кај Заечар, Уставниот суд на Југославија со решение У бр. 170/71 од 19 јануари 1972 година поведе постапка за оценување на законитоста на чл. 81 и 87 од Правилникот за самоуправување и за работните односи на Царинарницата Ниш од 4 јуни 1971 година.

Во член 80 на наведениот правилник е утврдено кои се тие организациони единици на Царинарницата во кои работата се врши во смени и трае перманентно, а во член 81 на Правилникот е пропишано „управникот на Царинарницата да може да воведува работа во смени и на други работни места, ако особени интереси на службата го бараат тоа“, како и „со решението за воведување на работа во смени да се одредува и должината на работата на смените и кое време ќе се смета како ефективно работно време“. Според член 87 став 1 на Правилникот „работното време помеѓу 22 и 5 часот наредниот ден се смета како нокно работно време, а работата извршена во тоа време — како работа ноќе“, а според одредбата на став 2 на тој член „ваквото работно време се јавува кај организационите единици Вршка Чука, Стрезимировци и Рибарци и тоа се смета како редовно работно време — како работа во смени и не се смета како работа ноќе, а за истото се обезбедуваат потребните работни услови за нормално вршење на работите“.

II. Оценувајќи ја законитоста на одредбите на чл. 81 и 87 од наведениот Правилник, Уставниот суд на Југославија утврди дека тие одредби не се во согласност со одредбите на чл. 47 и 52 од Основниот закон за работните односи.

Член 81 на Правилникот, според својата содржина и формулација, претставува една целост. Тој го утврдува овластувањето на управникот на Царинарницата тој сам, со свое решение, без утврдени мерила и критериуми во општ акт, да може да воведува работа во смени, и тоа трајно во рамките на регулирањето на работното време во Царинарницата, а не привремено кога тоа особени интереси на службата го бараат, на граничните премини Вршка Чука и на други слични гранични премини, што во одредени ситуации и околности можат да бидат основ и причина за такво овластување на управникот. Меѓутоа, ваквото овластување и посебно она од став 2 на тој член управникот со решението за воведување работа во смени да одредува „и кое време ќе се смета како ефективно работно време“ може да упати на заклучок дека управникот е овластен да го регулира работното време во Царинарницата и во смисла на член 47 на наведениот закон, т. е. работната активност на цариниците за време на пивната присутност на работното место да ја сведува на часови ефективна работа иако во општиот акт за тоа не се утврдени мерила какви ги бара Законот, без оглед на тврдењето на Царинарницата дека во неа како и во другите царинарници не се уредува работното време врз основите од таа законска одредба. Тоа, меѓутоа, не значи дека управникот на Царинарницата не може да воведува работа во смени, но тоа само привремено и во вистински исклучителни околности, кои мораат да бидат утврдени во општиот акт и ако особени интереси на службата го бараат тоа, задолжително обезбедувајќи на работниците на Царинарницата правото на ограничено работно време од 42 часа неделно (член 37 од Основниот закон).

Одредбата на став 2 на член 87 од Правилникот, покрај тоа што е во контрадикција со одредбата на став 1 со која се утврдува времето кое се смета како нокно работно време, не е согласна со одредбите на член 52 на Основниот закон и по оце-

на на Уставниот суд претставува одредена нетаџија на таа законска одредба, со норма работата во смени која се врши ноќе да „не се смета како работа ноќе“. Не е согласно со Основниот закон и тоа што од наведениот член на Правилникот не се гледа дали времето поминато на работа ноќе се зема предвид како посебен услов за работа при утврдувањето на мерилата по кои се одредува обемот на правата на работникот според условите на работата (личен доход и др.).

III. Од изложеното, а врз основа на член 241 став 1 точка 3 и член 247 од Уставот, по одржаната јавна расправа, Уставниот суд на Југославија

одлучи

1. Спротивни се на Основниот закон за работните односи одредбите на општите акти на работните организации со кои во рамките на регулирањето на работното време се овластува поединец да може да воведува работа во смени, како и работното време и работата вршена помеѓу дваесет и два и пет часот наредниот ден да не се сметаат како работа ноќе.

2. Се укинуваат член 81 и одредбата на став 2 на член 87 од Правилникот за самоуправување и за работните односи на Царинарницата Ниш, од 4 јуни 1971 година.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службени лист на СФРЈ“ и во Царинарницата Ниш.

IV. Оваа одлука ја донесе Уставниот суд на Југославија во состав: д-р Борислав Благоевиќ, Иван Божиќевиќ, д-р Александар Фира, Раде Главик, Димо Кантарциски, Радојка Катик, Гуро Меденица, д-р Стане Павлич, Ненад Петровиќ, Боривоје Ромиќ и Жеже Земљак.

У бр. 170/71
27 јуни 1972 година
Белград

Го заменува претседателот
на Уставниот суд
на Југославија
судија,
Боривоје Ромиќ, с. р.

О Д Л У К А**ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛЕН 108
СТАВ 3 ОД СТАТУТОТ НА ЗАЕДНИЦАТА НА
ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИ-
ЦИТЕ КРАГУЕВАЦ**

1. Со член 108 на Статутот на Заедницата на здравственото осигурување на работниците Крагуевац од 30 март 1971 година е пропишано на осигуреникот — жена во работен однос да ѝ припаѓа надоместок на личниот доход за време на отсуство поради бременост и пораѓање во траење кое како најмало е утврдено со законот.

Во став 3 на член 108 на Статутот е предвидено жената — осигуреник да може да го започне породилското отсуство 45 дена пред пораѓањето но е должна да почне да го користи тоа отсуство 28 дена пред пораѓањето. Рокот од 28 дена пред пораѓањето го утврдува лекар специјалист — гинеколог. Ако осигуреничката не стапи на породилско отсуство а пораѓањето уследи пред истекот на рокот од 28 дена, неискористените денови не може да ги користи по пораѓањето.

Уставниот суд на Југославија, со решение У бр. 39/72 од 29 февруари 1972 година, поведе постапка за оценување на законитоста на член 108 став 3 на наведениот статут во делот со кој се пропишува работничката да нема право да ги користи неискористените денови на породилско отсуство во случај пораѓањето да уследи пред истекот на рокот од 28 дена од денот на стапувањето на отсуство.

II. Правото на работничката на породилско отсуство за време на бременост и пораѓање е регулирано со член 77 на Основниот закон за работните

односи според кој работничката има право на породилско отсуство од најмалку 105 дена непрекинато. Во став 2 на тој член е пропишано дека породилското отсуство, врз основа на наодот од лекар, може да почне на четириесет и пет дена пред пораѓањето а задолжително на дваесет и осум дена пред пораѓањето.

Според тоа, со Законот е одредено најкраткото време на траењето на породилското отсуство, со тоа што е пропишано времето од кога работничката може односно треба да почне да го користи тоа отсуство. Работната заедница е овластена со свој општ акт поблиску да го регулира правото на породилско отсуство. При тоа таа е овластена да го одреди и времето на траењето на породилското отсуство согласно наведените одредби на Основниот закон за работните односи.

За време на породилското отсуство работничката има право на надоместок на личниот доход. Тоа право е регулирано со Законот за здравственото осигурување и задолжителните видови здравствена заштита на населението. Според член 39 на тој закон на работничката ѝ припаѓа надоместок на личниот доход за време на отсуство поради бременост и пораѓање во траење што како најмало е утврдено со законот. Собранието на Заедницата на здравственото осигурување е овластено, врз основа на член 81 од Законот за здравственото осигурување и задолжителните видови здравствена заштита со статутот или со друг општ акт да ги регулира правата и обврските на осигурениците од здравственото осигурување. Според тоа, собранието на заедницата на здравственото осигурување со статутот или со друг општ акт може поблиску да го одредува правото на надоместок на личниот доход за време на породилското отсуство, бидејќи тоа е едно од правата од основите на здравственото осигурување. Но, според изложеното заедницата на здравственото осигурување не е овластена да го одредува времето на траењето на породилското отсуство. Тоа го одредува работната заедница со свој општ акт.

Покрај тоа, одредбата на член 108 став 3 на Статутот според која работничката нема право да ги користи неискористените денови на породилско отсуство во случај пораѓањето да уследи пред истекот на рокот од 28 дена од денот на стапување на отсуство, не ѝ одговара во целост на смислата на одредбата на член 77 од Основниот закон за работните односи.

На работничката со Законот ѝ е обезбедено породилско отсуство во траење од најмалку 105 дена, со тоа што може да почне да го користи отсуството 45 дена пред пораѓањето а задолжително 28 дена пред пораѓањето. Рокот од 28 дена пред пораѓањето го утврдува лекар. Според тоа, почетокот на користењето на породилското отсуство зависи исклучиво од наодот на лекарот. Работничката е должна да се придржува кон наодот на лекарот. Поради тоа ако, и покрај наодот на лекарот, почне да го користи отсуството по одредениот рок, а пораѓањето настани пред истекот на рокот од 28 дена, работничката нема право неискористеното време да го користи по пораѓањето. Но во случај работничката без своја вина да дојде во ситуација да не ги искористи 28-те денови отсуство пред пораѓањето, не може да ѝ се ускрати правото на користење породилското отсуство од најмалку 105 дена на кое според Законот има право. Според тоа, во случај на превремено пораѓање или во случај лекарот да погреша во оцената на времето на пораѓањето, работничката има право неискористените денови до 28 дена да ги користи по пораѓањето така што породилското отсуство да трае вкупно 105 дена.

III. Врз основа на изложеното Уставниот суд на Југославија, во смисла на член 241 став 1 и член 247 од Уставот на СФРЈ, донесе

О Д Л У К А

1. Во смисла на член 77 од Основниот закон за работните односи, работничката што не ќе го искористи породилското отсуство најмалку 28 дена пред

пораѓањето, иако лекарот дал наод кога ќе настапи пораѓањето, нема право да го користи неискористеното време по пораѓањето, но ако без своја вина не ги искористи 28-те дена отсуство пред пораѓањето, има право неискористеното време пред пораѓањето да го користи по пораѓањето.

Правото на надоместок на личниот доход за време на породилското отсуство го уредува собранието на заедницата на здравственото осигурување со статутот или со друг општ акт, согласно пропишаните за здравственото осигурување.

2. Се поништува одредбата на член 108 став 3 на Статутот на Заедницата на здравственото осигурување на работниците Крагуевац во делот со кој се одредува работничката да не може да ги користи неискористените денови породилско отсуство ако пораѓањето уследи пред истекот на рокот од 28 дена од денот на стапувањето на отсуство.

IV. Оваа одлука ја доведе Уставниот суд на Југославија во составот на членовите на Судот: д-р Борислав Благовен, Иван Божиќев, д-р Александар Фира, Радојка Катиќ, Радивоје Главик, Гуро Меденица, Димо Кантарлиски, д-р Стане Павлич, Ненад Петровиќ, Боривоје Ромиќ, д-р Иво Сунариќ, Таип Таипи и Јоже Земљак.

У бр. 39/72
20 јуни 1972 година
Београд

Го заменува претседателот
на Уставниот суд на
Југославија
судија,
д-р Иво Сунариќ, с. р.

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 62 ОД ПРАВИЛНИКОТ НА УГОСТИТЕЛСКОТО ТУРИСТИЧКО ПРЕТПРИЈАТИЕ „ЛЕОТАР“ ОД ТРЕБИЊЕ ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА ЛИЧНИТЕ ДОХОДИ

I. Окружниот суд во Мостар, врз основа на член 29 од Основниот закон за судовите од општа надлежност, со предлог Гж број 678/71 од 17 септември 1971 година поведе постапка кај Уставниот суд на Југославија за оценување на законитоста на одредбите на член 62 од Правилникот на Угостителското туристичко претпријатие „Леотар“ од Требиње за распределба на личните доходи.

Во одредбите на член 62 на Правилникот е предвидено да имаат право на учество во распределбата на личните доходи во квартална пресметка оние работници што во тој пресметковен период се затекнале во работен однос со работната организација сразмерно на времето поминато на работа во работната единица. Според тоа, на работниците кои во односниот пресметковен период не ќе се затечат во работен однос таквото право не им се признава.

Освен тоа е предвидено работникот, при пресметката на резултатите на работата во пресметковниот период во рамките на работната единица, да го губи правото на личниот доход, ако во пресметковниот период самоволно ја напушти работната организација, ако му е изречена дисциплинска казна за период од три месеци од моментот на изрекувањето на казната, ако задоцнува на работа и несправдано ја напушта работата пред истекот на работното време над три пати во текот на месецот или ја напушти работата без одобрение од непосредниот раководител, ако во текот на тримесечјето, за кое се врши пресметката, не бил на работа поради боледување или неплатено отсуство над седум дена, за време на специјализација и стручно усовршување што трае непрекинато над петнаесет дена.

Врз основа на таквите одредби на Правилникот, на работникот, во односниот пресметковен период време, му се ускратува правото на личен доход и кога тој во тој пресметковен период време вложил вистински труд односно кога на своето работно место го поминал ефективно работното време. При тоа не е од влијание околноста дали работникот таквото свое право го губи во целост, како што тоа произлегува од текстот на нормите, или делум, т. е. променливиот дел на личниот доход, како што таа норма, според наводите на претставникот на Претпријатието, во практиката е применувана.

II. Со Уставниот амандман XXI, во точка 3 став 2, се предвидува на секој работник во организацијата на здружениот труд, согласно начелото за распределба според трудот, да му припаѓа личен доход сразмерно на резултатите од неговиот труд и на неговиот личен придонес за успехот и развојот на организацијата што тој го дал со својот вкупен, тековен и минат труд во неа.

Овие елементи законодавно-правната регулатива, вклучувајќи ја тука и самоуправната, може да ги разработува заради нивната полна конкретизација, но не и на начин кој го доведува во прашање и самото право на личен доход. Тоа е регулирано во потполн начин, кој не допушта измена во смисла на негово елиминирање во кој и да било обем и од кои и да било причини.

И според одредбата на член 79 од Основниот закон за работните односи, на работникот му припаѓа право врз основа на својот работен придонес и зависно од работните и деловните резултати на работната организација во која работи, да учествува во распределбата на средствата што работната заедница ги издвојува за лични доходи.

Затоа им е спротивно на Уставот и на Законот секое нормирање со кое се ускратува или во кој и да било вид и обем се доведува во прашање правото на работникот на личен доход по основ на трудот.

III. Од изложеното, а врз основа на член 241 став 1 точка 3 од Уставот на СФРЈ и член 26 од Законот за Уставниот суд на Југославија, Уставниот суд на Југославија

о д л у ч и

1. Противуставни и противзаконити се сние општи акти на работните заедници, кои од кои и да било причини, на кој и да било начин и за кој и да било пресметковен период му го ускратуваат на работникот правото на личен доход сразмерно на резултатите од неговата работа и на неговиот личен придонес за успехот и развојот на организацијата што тој го дал со својот вкупен, тековен и минат труд во неа.

2. Се поништува одредбата на член 62 од Правилникот на Угостителското туристичко претпријатие „Леотар“ од Требиње за распределба на личните доходи.

3. Оваа одлука се објавува во „Службен лист на СФРЈ“ и на огласната табла на Угостителското туристичко претпријатие „Леотар“ од Требиње.

IV. Оваа одлука је донесла Уставниот суд во состав: претседавач судија Димо Кантарцки и судии д-р Александар Фира, д-р Борислав Благоевик, Раде Главик, Гуро Меденица, д-р Стане Павлич, Ненад Петровик, Боривоје Ромиќ, д-р Иво Сунарик и Јоже Земљак.

У бр. 256/71
27 јануари 1972 година
Белград

Го заменува претседателот
на Уставниот суд
на Југославија
судија,
д-р Иво Сунарик, с. р.

НАЗНАЧУВАЊА И РАЗРЕШУВАЊА

Врз основа на член 43 став 3 од Законот за организацијата и делокругот на сојузните органи на управата и на сојузните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71 и 54/71), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ НА ПОМОШНИК-ДИРЕКТОР НА СОЈУЗНАТА УПРАВА ЗА ЦИВИЛНА ВОЗ- ДУШНА ПЛОВИДБА

За помошник-директор на Сојузната управа за цивилна воздушна пловидба се назначува Томаш Самарџиќ, полковник на Југословенското воено воздухопловство.

Б. бр. 122
29 јуни 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биџиќ, с. р.

Врз основа на член 43 став 3 од Законот за организацијата и делокругот на сојузните органи на управата и на сојузните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71 и 54/71), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ НА ПОМОШНИК-ДИРЕКТОР НА СОЈУЗНАТА ДИРЕКЦИЈА ЗА РЕЗЕРВИ НА ИНДУСТРИСКИ ПРОИЗВОДИ

За помошник-директор на Сојузната дирекција за резерви на индустриски производи се назначува Миливоје Јанковиќ, поранешен заменик-републички секретар за земјоделство на СР Србија.

Б. бр. 123
29 јуни 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биџиќ, с. р.

Врз основа на член 43 став 3 од Законот за организацијата и делокругот на сојузните органи на управата и на сојузните организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 32/71 и 54/71), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ НА ПОМОШНИК-ДИРЕКТОР НА СОЈУЗНАТА ДИРЕКЦИЈА ЗА РЕЗЕРВИ НА ИНДУСТРИСКИ ПРОИЗВОДИ

За помошник-директор на Сојузната дирекција за резерви на индустриски производи се назначува Анто Родиќ, заменик-генерален директор на претпријатието „Витекс“ од Високо.

Б. бр. 124
29 јуни 1972 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Џемал Биџиќ, с. р.

СОДРЖИНА:

	Страна	Страна
381. Закон за ратификација на Резолуцијата на Генералното собрание на Организацијата на Обединетите нации број 2847 (XXVI) за зголемување бројот на членовите на Економскиот и социјалниот совет	817	резултат за делот на ненаплатеното побарување над одреденото време — — — 838
382. Закон за условите за престанок на работата на борците од Народноослободителната војна без нивна согласност — — —	819	400. Одлука за одобрување на финансискиот план на Сојузната дирекција за резерви на прехранбени производи за 1972 година — — — 839
383. Закон за употреба и заштита на знакот и називот црвен крст — — — — —	819	401. Одлука за избор на член на Советот на федерацијата — — — — — 839
384. Закон за дополнување на Законот за извршување на Буџетот на федерацијата за 1972 година — — — — —	822	402. Одлука за избор на потпретседател на Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија — — — 839
385. Измени и дополненија на Буџетот на федерацијата за 1972 година — — — — —	822	403. Одлука за одредување маржа при увоз на свежо овошје и зеленчук — — — — 840
386. Закон за измени на Законот за финансирање на федерацијата во 1972 година — — —	823	404. Одлука за измени и дополненија на Одлуката за утврдување и распределба на глобалната девизна квота за увоз на стоки за лична потрошувачка во 1972 година — — — 840
387. Закон за финансирање на модернизацијата на техничката база на Новинската агенција Танјуг во периодот од 1972 до 1976 година — — — — —	824	405. Одлука за утврдување дополнителен износ на глобалната девизна квота на одредени работни организации за увоз на репродукционен материјал за 1972 година — — — 840
388. Закон за измени на Законот за компензации на производителите на вештачки гудриња и на производителите на определени прехранбени производи поради зголемувањето на цените на земјоделските производи — — — — —	825	406. Одлука за измена на Одлуката за износот на компензациите на име разлика во цената за брашно — — — — — 841
389. Закон за измени и дополненија на Законот за присилното парамнување и стечајот — — — — —	825	407. Решение за одредување цената на обрасците на патни и други исправи на југословенските државјани и странци — — — 841
390. Закон за условите и постапката за санација на организациите на здружениот труд — — — — —	826	408. Наредба за измена на Наредбата за содржината и начинот на пополнувањето и внесувањето на декларацијата за царинените стоки — — — — — 841
391. Закон за измени и дополненија на Законот за Службата на општественото книговодство — — — — —	829	409. Наредба за измена на Наредбата за височината на посебната давачка при увозот на одделни земјоделски и прехранбени производи — — — — — 841
392. Закон за основање претпријатија во странство — — — — —	830	Исправка на Законот за оданочување на производи и услуги во прометот — — — — 842
393. Закон за обезбедување на трајни обртни средства на организациите на здружениот труд — — — — —	833	Исправка на Решението за одредување на пониски царински стапки за увоз на репродукциони материјали — — — — — 842
394. Закон за регулирање на обврските на федерацијата настанати по основ на курсните разлики — — — — —	834	Одлука за оцена на законитоста на чл. 25, 29, 41 и 42 од Правилникот за внатрешната организација и работата на Сојузниот завод за патенти — — — — — 842
395. Закон за распределба врз републиките и автономните покраини на неискористениот дел на износот од сојузниот данок на промет на преработки од тутун што е уплатен во Фондот за деловна сигурност на производството и на извозот на тутун и тутунски преработки — — — — —	835	Одлука за оценување на уставноста и законитоста на одредбите на член 92 точ. 15, 16 и 17 и чл. 205, 206 и 209 од Статутот и на одредбите на член 3 став 3 и член 14 од Правилникот за внатрешната организација и систематизација на работните места на Претпријатието „Машинокомерц“ во Белград — — — — — 843
396. Закон за издвојување на посебни сметки дел на приходите од придонесот од личниот доход од работен однос, од данокот на промет на производи и услуги и од судските такси во 1972 година — — — —	835	Одлука за оцена на законитоста на чл. 81 и 87 од Правилникот за самоуправување и за работните односи на Царинарницата Ниш — — — — — 845
397. Закон за посебно користење на одредени обврзници — — — — —	836	Одлука за оцена на законитоста на член 108 став 3 од Статутот на Заедницата на здравственото осигурување на работниците Крагуевац — — — — — 845
398. Закон за укинување на Фондот за кредитирање и осигурување на определени извозни работи и за пренесување на средствата, правата и обврските на тој фонд врз посебниот фонд што го основале организациите на здружениот труд — — — —	837	Одлука за оцена на законитоста на одредбите на член 62 од Правилникот на Угостителското туристичко претпријатие „Леотар“ од Требиње за распределба на личните доходи — — — — — 846
399. Закон за утврдување на вредноста на залихите и на исправката на финансискиот		Назначувања и разрешувања — — — — — 847
		Меѓународни договори — — — — — 417